DEBATES OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY, 1969

(Budget Session)

Volume–I

No—5

The 24th February 1969

CONTENTS

Pages

1. Starred Question and Answers... ... ... 1—22
2. Unstarred Questions and Answers... ... ... 23—24
3. Further Information on Starred Questions No. 22 re : Appointment of Assistant Sub-Inspector of Police 25–28
4. Re : Admission into Medical Colleges... 28–29
5. Calling Attention To A Matter of Urgent Public Importance Anomaly in respect of Payment to teacher... ... ... 30—33
6. Annowncement by the Speaker Time limit for Debat on the Governor's Address... ... 33—34
7. Debate on the Governor's Address .. .. 34—107

PROCEEDING OF THE SIXTH SESSION OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY ASSEMBLED AFTER THE FOURTH GENERAL ELECTIONS UNDER THE SOVEREIGN DEMOCRATIC REPUBLICAN CONSTITUTION OF INDIA

The Assembly met in the Assembly Chamber, Shillong at 10 A.M. on Monday, the 24th February 1969.

PRESENT:

Shri Hareswar Goswami, B.A. (Cal.), M.A. (Cantab.) Barrister at-Law, Speaker, in the Chair, Ten Ministers, Six Ministers of State, Two Deputy Ministers and Seventyone Members.

STARRED
QUESTIONS AND ANSWERS
Date : 24 FEBRUARY 1969

(To which oral answers were given)

Re : Appointment of Assistant Sub-Inspector of Police

Shri Uttam Chandra Brahma asked :

* 22. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) The total number of Assistant Sub-Inspectors of Police appointed during 1968-69 ?

(b) The total number of Assistant Sub-Inspectors appointed from Plain Tribal Community ?

(c) The total number of A. S. Is appointed from Goalpara District ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury replied :
(Minister Pacliamentary Affaris) :

22. (a) One hundred and fifty.

(b) Fifteen.

(c) Six.

Shri Uttam Chandra Brahma—Sir, may I know what is the percentage reserved for Plain Tribal community ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : 10%

Shri Maneswar Boro—কিমান Percent appointment দিয়া হৈছে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury—১৬% জনক full appointment দিয়া হৈছে।

Shri Zehirul Islam— গোৱালপাৰা জিলাৰ পৰা কিমান আবেদনকাৰী আছিল ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury— From Goalpara District the number of candidates applied for the post of Sub-Inspector was 281 and for Assistant Sub-Inspector 128.

Shri Maneswar Boro— Plain Tribal কিমানজন আবেদনকাৰী আছিল আৰু কিমানজন Interview ত appear হৈছিল ? এই প্ৰশ্ন দুটাৰ উত্তৰ দিবনে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury— At this moment the information is not with me. I shall supply it latter on.

Shri Atul Chandra Goswami— অধ্যক্ষ মহোদয়, এই Post বিলাক জিলা হিচাবে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা থাকে নেকি ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury— সেইটো নহয়।

Shri Sadhan Ranjan Sarker— Whether appointment is made district-wise ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury— No.

Re : Representation of the Non-Technical Teaching Staff of the Jorhat Engineering College

Shri Dulal Chandra Barua asked :

*23 Will the Minister-in-charge of Education be pleased to state—

(a) Whether the Government have received any representation from the non-technical teaching staff of the Assam Engineering College, Jorhat Engineering College and other Polytechnics of the State for encadering their services in Assam Educational Services and also for improving their service condition ?

(b) If so, whether Government have taken any final decision in this regard ?

Shri Joy Bhadra Hagjer (Minister, Education) replied :

23. (a)—Yes.

(b)—The matter is under consideration.

Shri Dulal Chandra Barua : Whethre after receiving the from representations this category of employees the matter has been taken up with the Finance Department or they will do it by themselves ?

Shri Joy Bhadra Hagjer—It has to go to the Finance Department.

Shri Dulal Chandra Barua—Whether the representations are lying with the Education Department or these have been referred to the Finance Department ? If so, when these have been referred to the Finance Department ?

Shri Joy Bhadra Hagjer - I think these have been referred to Finance.

Shri Debeswar Sarma—Are these employees in temporary cadre or permanent cadre ?

Shri Joy Bhadra Hagjer—Technically temporary but actually permanent.

Shri Dulal Chandra Barua—Whether due to non-fixation of their cadre these officers are deprived of promotions and other facilities ? If so, what are the recommendations that have been givenby the Education Department to the Finance Department for the fulfilment of the grievances of these officers ?

Shri Joy Bhadra Hagjer—So far as our Department is concerned, we have made provisions for their promotions on the analogy of the Cotton College Professors. The same conditions as are applicable to the Cotton College Professors will apply in their cases also.

Shri Dulal Chandra Barua—Whether they will be treated on the equal footing with the technical staff ?

Shri Joy Bhadra Hagjer—No, there is alittle difference.

Shri Dulal Chandra Barua—What is the difference ?

Shri Joy Bhadra Hagjer—The qualifications themselves are different. In the technical branch a Professor has to be a First Class M. Sc. or Ph D., but got in the non-technical side we have not insisted on these qualifications ; simply M. Sc., will do.

Shri Dulal Chandra Barua—When can we expect the finalisation of this matter ?

Shri Joy Bhadra Hagjer—Very soon.

Shri Debeswar Sarma—Will Government consider to put them in permanent cadre so that they may not be deprived of the several advantages.

Shri Joy Bhadra Hagjer—Yes Sir.

Re : Amount spent for propagation of Hindi in Books

Shri Dulal Chandra Barua asked :

* 24. Will the Minister-in-charge of Education be pleased to state—

(a) The amount spent during the last five years for the purchasing of books by the Directorate of Education for propagating Hindi education in the State of Assam ?

(b) The number of books purchased and what is the number of books distributed during this period ?

(c) Whether the Government propose to introduce Hindi in the Middle Vernacular Schools and if not, why ?

Shri Joy Bhadra Hagjer (Minister, Education) replied :

24. (a) Nil.

(bj Nil.

(c) Government is trying to introduce Hindi in all the Middle vernacular Schools.

Shri Dulal Chandra Barua— Sir, the reply to (a) is 'Nil'. May I know from which fund the heaps of books that are lying in the D.P. I's office for propagating Hindi (of course the books might have been removed after receiving this question) have been purchased?

Shri Joy Bhadra Hagjer— At the moment I do not know about it. I shall have to collect the information.

Shri Dulal Chandra Barua— In that case this question should be kept pending.

Mr. Speaker— He will pass on the information.

Shri Dulal Chandra Barua— The Minister said 'No'. Our information is that many books have been purchased. This fund is made available by the Government of India, and this is used for purchase of books. At first the Minister said that no books had been purchased, then he said there is no information at the moment. So, this question should be kept pending.

Shri Joy Bhadra Hagjer – I shall give the information to-morrow.

Shri Prabhat Naryan Choudhury— Is it a fact that the question of appointment of Hindi teachers in the Middle vernacular Schools is awaiting the decision of the Uniformity Committee of the M. E., M. V. and Middle Madrassas?

Shri Joy Bhadra Hagjer— No, Sir.

Re : Subdivisional Police Officer for Nalbari

Shri Prabhat Narayan Choudhury asked :

*25. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) When the Subdivisional Police Officer was posted to Nalbari ?

(b) Whether the Subdivisional Police Officer was fully equipped to meet the need of a fast developing new Subdivision like Nalbari and what are they ?

(c) When the need of a proper Police Reserve at Nalbari in the Centre of North Kamrup was felt and what effeetive measures have been taken for its execution ?

(d) When the much-needed Telephone connection to S. D. P. O. was proposed ? (Date of sanction and date of installation).

(e) How many of the Thanas of Nalbari Subdivision are equipped with Wireless sets and whether Nalbari Subdivision itself is properly equipped with adequate Wireless arrangement ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Parliamentary Affairs) replied :

25. (a) The Officer posted as Subdivisional Police Officer Nalbari, joined there on 4th April, 1967.

(b) The Subdivisional Police Officer has been provided with the facilities usually available to the sother S. D. P. Os. Beside a staff of one A. S. I. and one Constable for his office works, 2S· Is, 2A. Is, one Head Constable and 16 Constables were sanctioned consequent upon creation of Nalbari Subdivision. A Circle Inspector and one I. B. Inspector with 3 I. B. Sub-Inspectors are also there at Nalbari. Other facilities like vehicle and telephone are also provided to the S. D. P. O.

(c) Police Reserves are located at District Headquarters only and there is no proposal to make an exception for Nalbari.

(d) Although a formal proposal was initiated during September, 1967. telephone connection to S.D.P.O's office was actually given on 12th August, 1967 considering its necessity. Formal sanction was, however, accorded on 17th January, 1969 with effeet from the date of installation

(e) No Thana of Nalbari Subdivision is equipped with Wireless sets. But all the Thanas under Nalbari Subdivision are connected with Telephones.

Shri Prabhat Narayan Choudhury—Do the Government know that in case of emergency occurring at Gauhati and simultaneously in other places, Kamrup District like in the language disturbances, the reserve police

and other police officers remain engaged in the Gauhati city and cannot render any help to the north bank with a population of 16 lakhs and having a long foreign border and also having unrestricted vehicular traffic with other States along the national Highway ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury—The question is not very clear and I do not find what is to be answered.

Shri Prabhat Narayan Choudhury—Do Government know that the reserve staff at Gauhati remain stuck up at Gauhati during an emergency and they cannot render any aid to other areas : For instance there is one S.P. and two Additional S. Ps., but they cannot attend to the North Bank in case of a ny emergency.

Shri Mahendra Mohan Choudhry—During normal time these officers are quite sufficient to meet any demand from anywhere. But in case of emergency it may be that they may be stuck in one place.

Shri Prabhat Narayan Choudhury—Do Government, therefore, propose to post a Police Commissioner at Gauhati and shift the other staff to the North Bank ?

Shri Mahendra Mohan Chaudhury—This question does not arise, out of the original question which is regarding appointment of the Subdivisional Police Officer for Nalbari.

Shri Prabhat Narayan Choudhuri—Do Government know that there is constant break down of telephone services and in that case it is not possible for the officers there to keep in touch with the capital or the District headquarters? Do not, therefore, Government consider it necessary to provide a wireless set immediately at Nalbari?

Shri Mahendra Mohan Choudhury—Regarding the telephone system—whatever happens to Nalbari also other places. Regarding wireless sets, I have already replied yesterday that as soon as wireless sets are available one will be given to Nalbari.

Shri Prabhat Narayan Choudhuri—As the Minister is referring to his reply day before yesterday, will the Minister take it from me that he gave incorrect information on the floor of this House when he said that a D.S.P. and also a vehicle have been placed at Nalbari? This is incorrect.

Shri Mahendra Mohan Choudhury—I take note of the information given by the hon, member.

Re: Provident Fund Scheme for Assam Tea Plantation Labour

Shri Sadhan Ranjan Sarkar asked:

*26. Will the Minister-in-charge of Labour be pleased to state—

(a) The date on which the Provident Fund Scheme for Assam Tea Plantation Labour came into force ?

(b) What is the total amount accumulated so far ?

(c) How this money is invested ?

(d) Whether it is a fact that some amount has been invested outside the State of Assam ?

(e) Whether it is a fact that the labour has been given 3½% interest on their Provident Fund money while they have been given loan @ 6% per annum from their Provident Fund ?

(f) If So, what is the reason for such difference in the rate of interest ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi (Minister, Labour) replied :

6. (a) The Provident Fund Scheme came into force with effect from 12th September, 1955.

(b) The total amount in the Fund is Rs. 36,73,605 on 31st December, 1968.

(c) These monies are invested in Government and Government guaranteed securities only.

(d) No, the Board of Trustees, Assam Tea Plantations Provident Fund Scheme did not make any such investment. Certain securities indicating investments in other States were transferred to the Board by Company managed Provident Fund institutions in pursuance of section 14 of the

Assam Tea Plantation Provident Fund Scheme Act, 1958.

(e) The members are given interest on their Provident Fund balance @ 3% per annum while the Board charges interest in the following scale on the loans sanctioned to them—

(1)	Upto Rs. 10	No interest.
(2)	From Rs. 11	Re. 1 (One) for every 6 months or part thereof.
(3)	For every Rs. 50 or part thereof,	Re. 1 (One) for every 6 months or part there of.

The rate on loans works upto 4% approximateley.

(f) The difference in the rates of interest is to discourage the tendency of drawing advances frequently. Interest thus realised are credited to the Pension Fund, wherefrom pensionary benefits are being paid to the retired members.

Shri Sadhan Ranjan Sarkar—What are the specific types of securities in which this money is invested ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—The investment has been like this : Government of India Loan 1974, Government of India Loan 1976, National Plan Bonds 1967 (3rd Series), National Plan Bonds 1968 (5th Series), National Plan Bonds 1969. Conversion Loan 194686, Loan 1970-75 (First

Development Loan), Funding Loan 1966-68, Government of India Loan 1986, Calcutta port Trust Debenture Loan 1921-81 (this has been transferred to us), Government of India Loan 1981, Assam State Electricity Board Bonds, 12 Years National Savings Certificates, 12 Years National Plan Savings Certificates, 12 Years National Defenee Certificates, Assam Financial Corporation Bonds 1976, Assam Loan 1976, Assam Government Loan 1974, Government Calcutta Improvement Trust Debentures 1958-68 (this has also been transferred to us), Assam Government Loan 1977, Assam Government Loan 1978, Government of India Loan 1970. Then the Government of India Loan 1960-70, 12 Years National Savings Certificates, again 12 Years National Savings Certificates.

Shri Sadhan Ranjan Sarkar—My question was specific. What is the total amount of money invested within the State and outside the State ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—There is no question of within and outside the State. According to the agreement with the Government of India securities. Accordingly, we have invested in Government of India securities. Besides that, we have invested in Assam Government securities and also we had to give loans for some time to the Assam State Electricity Board.

Shri Debeswar Sarmah—Is any part of the money invested in running the Brahmaputra Tea Company affairs lately by the Trustees ? If so, is it Government guaranteed ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—I do not think so because the Trust Board is utilising its own money for the purpose of running its affairs.

Shri Sadhan Ranjan Sarkar—What is the total amount of money spent on establishment of this Provident Fund Trust Board ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—The figures are not available with me.

Shri Debeswar Sarmah—In view of the fact that provident fund money, perhaps subject to correction by the Minister, does not permit investment of money in a venture like running the Bramaputra Tea Company, what is the legal sanction behind spending money by the Board of Trustees on the Brahmaputra Tea Company and who is guarantneeing if the money is not returned, if there be any loss ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—I do not think they are investing the Provident Fund money in running the affairs of the Brahmaputra Tea Company–there is some other arrangement.

Shri Debeswar Sarmah—Will the Minister be pleased to examine this position and ascertain that no provident

fund money is going to be squandered away ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—Yes, Sir.

Shri Dulal Chandra Barua—The Minister has stated that no provident fund money has been utilised for running the Brahmaputra Tea Company. But so far our knowledge goes, we know that it was utilised. May I know from the Minister whether he has received correct information on this ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—I have already replied to that.

Re : Murder of Shri Siba Dutta

Shri Narendra Nath Sarma asked :

*27. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that one young man Siba Dutta of Golaghat Town was murdered in the heart of the Golaghat Town ?

(b) If so, whether any case was registered in the Police Station at Golahat and what steps the Government proposes to find out the actual culprit ?

(c) Why no case has yet been filed in the Court and whether it is a fact that no culprit has been arrested till now ?

(d) Whether Government propose to take some special steps to capture the culprit ?

(e) Whether there was another murder case committed in Golaghat Town recently ?

(f) Whether a dead body was found in the residence of a Rice Mill owner at Golaghat ?

(g) Who was the deceased and who were the suspected persons and what action Government propose to take to find out the actual culprit ?

(h) Whether in view of the present insecurity, the Police proposes to make any special arrangement to guard the Town, so that the local residents travelling public do not become victim at the hands of such dangerous elements.

Shri Mahendra Mohan Choudhury—(Minister) replied :
Parliamentary Affaris

27. (a)—The dead body of one Shri Siba Dutta of Golaghat town was found in a pond on 19th April, 1968.

(b)—U. D. case No. 12/68 was registered at Golaghat police station. Investigations so far disclose that Shri Dutta died by drowning under influence of drink.

(c)—No arrests have been made in view above. Final form in the case will be submitted to Court when the investigation is complete.

(d)—There is no material with Government to justfy taking any special measures. Instructions have

however been issued to police to expedite investigation and submission of Final Form to Court.

(e)—Yes.

(f)—Not in the residence. A dead body was found in the heap of half burnt paddy husks of the Jagadamba Rice Mill.

(g)—The deceased was Shri Ramlal Chowkidar. Beda Prasad Sarma, a Nepali Chowkidar and Ainul Haque and Krishna Sarma, both employees of the Mill were suspected and arrested.

(h)—Police has been asked to be vigilant.

Re : Pak Troops Movement on Assam Border

Shri Moneswar Boro asked :

*28. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) Whether the attention of Government has been drawn to a news item published in the Assam Tribune, dated 26th October, 1968 under the caption "Pak Troops Movement on Assam Border" ?

(b) If so, how far this statement is correct ?

(c) Whether it is also a fact that Pakistanis are infiltrating into Assam ?

(d) If so, whether the international boundary is not well protected ?

(e) The steps Government are taking to check such infiltration of Pakistanis into Assam ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury—(Parliamentary Affaris Minister) replied :

28. (a)—Yes.

(b)—There was no abnormal movement of Pak troops. About the other activities referred to in the news item also there was nothing abnormal.

(c)—Yes, even after operations against Pak infiltration were launched infiltration of Pak nationals continued somewhat and deportees also sneaked back. Although it has not been possible to stop infiltration of Pakistanis into the State completely, the same has been controlled to a great extent.

(d) & (e)—The international boundary between East Pakistan and Assam is securely guarded by the Border Security Force. Apart from that a net work of Police Watch Posts has also been established in areas affected by Pak infiltration to maintain constant watch on the population under each Watch Post so that it may be difficult for a fresh infiltrant to escape detection by Police. Co-operation of Village Defence Parties has a'so been enlisted in this drive and their good work has been recognised by granting suitable rewards.

Shri Maneswar Boro— আজিলৈকে কিমান পাকিস্থানী অসমত সোমাইছে তাৰ হিচাপ দিব পাৰিবনে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury— সেই হিচাব এতিয়া দিব নোৱাৰো ।

Shri Debeswar Sarmah— What is the reply to the first part of reply to (d) and (e) ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury— There was no abnormal movement of Pak troops...

Shri Debeswar Sarmah— I was asking about (d) and (e)-

Shri Mahendra Mohan Choudhury— The international boundary between East Pakistan and Assam is securely guarded by the Border Security Force. Apart from that, a network of Police Watch Posts has also been established in areas affected by Pak infiltration to maintain constant watch on the population under each Watch Post so that it may be difficult for a fresh infiltrant to escape detection by Police. Co-operation of Village Defence Parties has also been enlisted in this deive ard their good work has been recognised by granting suitable rewards.

Shri Debeswar Sarmah— Will Government be pleased to consider about the incalculable harm that is being done to this State and for that matter to India by falsely briefing the Government of India and also by spreading the false news that the boundary between Assam and East Pakistan is securely guarded ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury— I cannot agree with the hon. Member,

Shri Dulal Chandra Barua—The hon. Minister replied in (c) that though operations against Pak infiltration have been conducting effectively by the Govt infili-tration of Pak national is still continuing. In (d) the hon. Minister said that the international boundary between East Pakistan and Assam is securely guarded by the Border Security Force. Sir, if the border is securely guarded, may I know from the hon. Minister how there can be Pak infiltration of Pak National into the State ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury—As the House knows, the Assam Pakistan border is very extensive. It is extended to the extent of about 400 miles and most of it is in the plains area. It is very difficult to guard such areas. However, attempts are being made to maintain constant watch on the population under each Watch Posts.

Shri Kabir Chandra Roy Pradhani—অধ্যক্ষ মহোদয়, পাকিস্তানৰ পৰা পাকিস্তানী অহা-যোৱা কৰি আমাৰ সীমান্তবৰ্ত্তী অঞ্চলত অত্যাচাৰ কৰি থকা কথা আমাৰ চৰকাৰে জানেনে ?

Re : Town and Country Planning Department

Shri Dulal Chandra Barua asked :

*29. Will the Minister-in-charge of Town and Country Planning be pleased to state—

(a) Since when the Town and Country Planning Department has been functioning ?

(b) Whether this Department has been made permanent for the benefit of the employees serving in the Department ?

(c) If not, why ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi (Minister, Town and Country Planning) replied ?

29. (a) The Town and Country Planning Department (which comprises the Town Planning Organisation and the Directorate of Housing) has been functioning since July, 1955,

(b) The question for making the Department permanent is under consideration of Grvernment, So far, the post of Town Planner in the Town Planning Organisation has been made permanent.

(e) Does not arise.

Shri Dulal Chandra Barua— Sir, since the post of the Town Planner in the Town Planning Organistion was made permanent, whether the Government is considering to make other employees of the Organisation permanent :

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—It is under consideration.

Shri Dulal Chandra Barua— May I know from the hon. Minister how long it will take to take the final decision in this regard ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—There is a proposal for setting up a Housing Board. But that Board has not yet been constituted. Therefore, this matter was postponed. Now, we find that the amount provided in the Fourth Plan is meagre. Therefore, it will take time to make them permanent now.

Shri Pushpadhar Chaliha—Sir, is there any Advisory Committee of the Town and Country Planning ? If so, whether there is any sitting of the Committee for the last two years ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—There is one.

Shri Dulal Chandra Barua - Sir, may I know from the hon. Minister whether the Government have received any representations from the employees of the Housing Directorate for making their services permanent ; if so, why there is so much delay in latsing a final decesion in this regard ?

Shri Kamakhya Prasad Tripathi—I have already replied to that question. Now, the Board is not likely to materialise it in a short time.

Rani Manjula Devi—Sir, may I know from the hon. Minister what programme in respect of Town and Country Planing has been undertaken by the Government ?

Shri Kamakhya Parasad Tripathi—This question does not arise.

UNSTARRED OUESTIONS

(To which replies were laid on the table)

Re : Construction of the Building of Junior Technical School, Sibsagar, etc,

Shri Promode Chandra Gogoi asked :

7. Will the Minister of Education be pleased to state—

(a) Whether the Government has finalised any site for construction of the buildings, etc., of Junior Technical School, Sibsagar ?

(b) Whether the Government propose to complete the construction of building during the year 1969 ?

Shri Joy Bhadra Hagjer (Minister, Education) replied :

7. (a) Not yet.

(b) There is no likelihood of completing the construction during 1969.

Re : F. D. R. Grant to Nowgong Municipal Board

M. Shamsul Huda asked :

8. Will the Minister, Municipal Administration be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that the Government granted certain amount of money to the Nowgon Municipal Board as F. D. R. grant during 1966-67 ?

(b) If so, the amount of the F. D. R. grant ?

(d) Whether it is a fact that the Government sanctioned only a part of the grant to the Board ?

(d) If so, the amont so paid ?

(e) Whether it is a fact that the Nowgong Municipal Board has fully utilised the entire amount and has submitted its utilisation certificate for it ?

(f) Whether it is a fact that the Government even after receipt of the utilisation certificate relating to the part amount has not yet sarctioned the balance amount of the F. D. R. grant to the Board ?

(g) If so, why ?

Shri Bimala Prasad Chaliha (Chief Minister) replied :

8 (a)—No.

(b), (c), (d), (e), (f), & (g)—Do not arise.

Re : V. D. P. within Adhayapuri Police Station

Shri Mathura Mohan Sinha asked :

9. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) The number of V. D. P. Organisatiofi registered at present Police Station ?

(b) How many of them are properly functioning ?

(c) What is the number of Antiscoial cases have detected by those Organisations ?

Shri Bimala Prasad Chaliha— (Chief Minister) replied :

9. (a) There are 52 registered Village Defence Parties.

(b) All these parties are properly functioning ?

(c) Three cases were detected by these parties in 1968.

Re : Candidates for the post of Sub-Inspector and Assistant Sub-Inspector of Police

Shri Mathura Mohan Sinha asked :

10. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) The number of candidates for the posts of Sub-Inspector and Assistant Sub-Inspector of Police from Goalpara District in the year, 1968 ?

(b) How many of them had appeared in the preliminary interview held at Dhubri recently ?

(c) How many of them had been reommended for final Selection ?

(d) The names of the persons finally selected and appointed to these posts ?

Shri Bimala Prasad Chaliha (Chief Minister) replied :

10. (a) The number of candidates for the posts of Sub-Inspectors—281.

The number of candidates for the posts of Assistant Sub-Inspectors—283.

(b)—Appeared for interview for the posts of Sub-Inspectors—205.

(Remained Absent)—76

Appeared for interview for the posts of Assistant Sub-Inspectors—283.

(c)—Recommended for selection for the posts of Sub-Inspectors—9.

Recommended for selection for the posts of Assistant Sub-Inspectors—11.

(d)—Finally selected and appointed in the posts of Sub-Inspectors—3 viz.—

1. Shri Narendra Nath Wary.
2. Shri Paresh Nath Kanu.
3. Shri Nirmal Kumar Das.

Finally selected and appointed in the posts of Assistant Sub-Inspectors—6 viz—

1. Shri Lohit Ch. Roy.
2. Shri Tazamal Hussain.
3. Shri Japparson Marak.
4. Shri Sailendra Brahma.
6. Shri Nirmalendu Bhattacharjee.
6. Shri Sitangshu Patgiri.

Re : Pharmacists and Nurses of State Hospital, Sibsagar

M. Shamsul Huda asked :

11. Will the Minister, Health be pleased state—

(a) Whether the Government is aware that many of the Pharmacists and the Nurses of the State Hospital, Sibsagar have indulged in undue intimacies with some particular local persans ?

(b) Whether it is a fact that due to that the employee concened have been unmindful and negligent in their duties ?

(c) If so, whether the Government propose to take effective steps to remove this unhealthy atmosphere from the Hospital ?

(d) The percentage of local Pharmacists and Nurses in the Hospital ?

Shri Chatra Singh Teron – (Minister of Health) replied.

11. (a)—No.

(b) and (c)—Do not arise.

(d)– All the Pharmacists belong to Sibsagar Subdivision and out of 19 Nurses 12 are from Sibsagar Subdivision.

The total number of applicants district wise for S. I. and A. S. I. and number appointed :

Dist.	S.I.	S.I. Apptd.	A.S.I.	A.S.I. Aptd.
Sibsagar	840	28	679	54
Lakhimpur	383	14	219	6
Chchar	468	9	686	16
Nowgong	447	19	400	15
U.K. J. Hills	198	8	108	3
Darrang	307	9	241	7
Mikir & N C. Hills	15	x	Nil	x
Mizo Hills	5	1	Nil	x
Kamrup	1142	44	944	42
Garo Hills	44	1	27	1
Goalpara	282	3	285	6

Total number of applicants belonging to schedule tribes (Plains)	S.I.	125
	A.S.I.	110
Total number of applicants belonging to schedule tribes plains appeard for interview	S.I.	107
	A.S.I	94
Total number of do above qualified for final intervew.	S.I.	30
	A S.I.	19
Total number of do above appointed	S.I.	13
	A.S.I.	15
Quota reserved for Plaints tribal 10% total vacancy.	S.I.	13
	A.S.I.	15
Total number of P.T. appointed on the basis of regular comptition	S.I.	8
	A.S.I.	6
Total number of P.T. appointed on the basis against reservation.	S.I.	5
	A.S.I.	9

Information pertaining to Goalpara District :—

(1) Total number of S.T.

RE : ADMISSION INTO MEDICAL COLLEGES

1. Total number of S.T. (Plains) applicants.	S. I.	29
	A. S. I.	22

2. „ „ „ appeard for interview.	S. I.	21
	A. S. I.	17
3. „ „ „ qualified in final interview.	S. I.	1
	A. S. I.	1
4. No Separate reservation for Goalpara Dist.		
5. Total number of P.T. appointed from Goalpara District.	S. I.	1
	A. S. I.	1
6. No appointed on regular competition.	S. I.	1
	A. S. I.	x
Against reservantion—	S. I.	Nil
	A. S. I.	1

Shri Benoy Krishna Gosh—May I know the names of the officer who recommended the names of the candidates.

Shri Mahendra Mohan Choudhury—I do not know the names of those officers.

Shri Benoy Krishna Ghosh—May I know the names of the members of the Board.

Shri Mahendra Mohan Choudhury—I shall be able to give it afterwards.

RE : ADMISSION INTO MEDICAL COLLEGES

Mr. Speaker—Order, order. I received one intimation from Shri Shamsul Huda. According to rule special permission should be taken but this was not done here. He wants to know the rule regarding admission into the medical colleges. As it is not a matter of grave

importance and as such information cannot be elicited by the approved mentods of this House,/so I disallow it.

Shri Joy Bhadra Hagjer (Minister, Education)— Mr. Speaker, Sir. I will read out in English first then in Assamese,

"The press report referred to alleges that there was some anomaly in respect of payment to teachers of a school in Rangiya sub-division. Presumably it relates to the cash of Bhelamari L.P. School about which there was an allegation to the effect that payment to teachers in this school was being made without the existence of the school. The fact of case is as stated below :

(i) Reports were called from the Asstt. Secretary Rangiya and it has been stated that Bhelamari school building had to be abandoned during 1964 being damaged by storm. Thereafter the school had to be shifted to the out-house of the Secretary of the School, Shri Hassan Munshi where it functioned upto 16.5.65. Subsequently it was again shifted to the out-house of one Anandi Boro where it functioned from 17.5.65 to 31.1.66, the date of actual abolition of the school.

(ii) As regards payment it appears from the report that Shri Makib Ali was working as teacher till April 65. Thereafter Shri Arabinda Baishya was appointed on 17 5.65. The teachers were paid regularly except for the period from 1.5.65 to 17.5.65 (to Makib Ali) ard

from 1.7.65 to 31.7.65 (summer vacation when teacher was relieved). Shri Mukundaram Nath was appointed with effect from 1.11.65 and was paid regularly.

(iii) The school was inspected by the circle S.I. on 15.10.65 when 18 Pupils were found present out of an enrolment of 25. The school was formally abolished by an order of the Asstt. Secretary dated 19.1.66 for want of sufficient enrolment and the teacher was transferred to another school namely, Khathabari L. P.

(iv) The land of the Bhelamari school belonged to a local person named Shri Chako Boro. The materials of the damaged school building were kept in the custody of the Secretary of the School, Shri Hassan Munshi. When Shri Hassan Munshi left for Pakistan he handed over the materials to Shri Azan Ali who gave a receipt for the same to the circle S. I.

(v) It is not a fact that the auditor who submitted the audit report about the irregularities of the Bhelamari L.P. School was forced to leave his service under the Board. The fact is that he reverted to his parent post at the instance of his parent department.

2. Regarding central purchase of school equipments it is not a fact that only one firm of Shillong supplied the entire articles. As many as 17 firms were selected by the Central Purchase Committee of the State Board.

A list of the selected firms is enclosed. No complaint has so far been received to the effect that the quality of articles supplied was not durable Govt. have, however, been receiving allegations in this matter since sometime past from persons whose identity is not known. The matter is under investigation by the Anti-Corruption Branch and a report is awaited.

3. Regarding printing of question papers there were some anonymous allegations. The matter has beed referred to the Anti-Corruption Branch and their report is awaited.

4. This office has no information regarding loss of C. I. sheets and furniture as alleged. Information is being collected.

5. Regarding the office camera some allegations were received and this matter is also under investigation by the Anti-Corruption Branch.

6. The post of Asstt. Secretary is a new post created by Govt The post was advertised and appointment made through a selection board constituted by the Chairman in accordance with a resolution of the Board. It is not a fact that this post was previously held by D. I. of schools since it is a new post.

7 Regarding the allegations about misappropriation in the office of the Inspector of Schools, Tezpur the matter

is under departmental investigation. The matter has also been reported to Police. It is a fact that the U. D. Asstt. of the office in in-charge of cash was placed under suspension with a view to drawing proceedings. At the time of suspension he was on medical leave and he has since expired."

ANNOUNCEMENT BY THE SPEAKER TIME LIMIT FOR DEBATE ON THE GOVERNOR'S ADDRESS

Mr. Speaker :—I have to make an important announcement. We have already utilised three days for discussion on the Governor's Address. We shall have to adjust the next three days in such a way that as many members as are willing to participate in the debate can be accommodated. The total time that has already been utilised for the discussion on the discussion on the Governor's Address is 467 minutes and the total time that is expecten to be available is 609 minutes. Thus 1067 minutes is expected to be available for the whole discussion. Out of it the Congress Party's quota will be 577 minutes and that of Opposition 490 minutes, to be equally divided between the U. L. P. and the P. D. L. Party led by Shri Bhattacharyya and Shri Bora respectively, i. e. 245 minutes for each group. So far the Congress Party has utilised 151 minutes, leaving 426 minutes at their credit. Shri Bhattacharyy's Group has utilised

143 minuted and Shri Bora's Group has utilised 173 minutes. This entitled them a further 102 minutes and 72 minutcs respectively.

So far 21 members from the Opposition and 7 members from the Congress Party have participated in the debate.

On the last day of the debate, i.e. 26th Fcbruary, 1969 100 minutes from out of the time allotted for the Congress Party has been reserved for the Ministers for reply on the various points raised during the debate on Governor's Address.

I have the different whips will prepare their list of speakers so to adhere strictly to the time limit and accommodate them within the time at their disposal as shown above.

DEBATE ON THE GOVERNOR'S ADDRESS

Mr. Speaker : Now I call upon Shri Azizur Rahman Chaudhury.

Shri Kamini Mohan Sarma – অধ্যক্ষ মহোদয়, সিদিনা সদনত মোৰ বক্তৃতাৰ এটা বাক্য অসম্পূৰ্ণ হৈ গ'ল সময় নোপোৱাৰ বাবে কব নোৱাৰিলো গতিকে আজি পৰিষ্কাৰ কৰি কম।

Mr. Speaker : এইটো হব নোৱাৰে। বাজেটত কব। Shri Azizur Rahman Chudhury please.

Shri Azijur Rahman Choudhury— মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজ্যপালৰ ভাষনত যিটো পৰামৰ্শ আগবঢ়াইছে, সেইটো উপযুক্ত আৰু সন্তোষজনক হৈছে। পোন প্ৰথমে আমাৰ ৰাজ্যৰ যিটো জৰুৰী সমস্যা

সেইটো উল্লেখ কৰিছে। এই সমস্যাটোৱে আমাৰ সকলোৰে মনত এটা বিৰূপ প্ৰতিক্ৰিয়াৰ সৃষ্টি কৰিছে।

(Mr. Deputy Speaker in the Chair)

আমাৰ সীমান্তত আজি পাকিস্তানী শব্দটোৱে সকলোৰে মন আকৰ্ষণ কৰিছে আৰু সকলোকে বিভ্ৰান্ত কৰি তুলিছে। এই বিষয়ে আমাৰ ইয়াত সদায়েই আলোচনা হৈয়ে আছে যদিও, ইয়াৰ ওৰ পৰিছে বুলি কয় নোৱাৰি। সীমান্ত প্ৰহৰী ভাৰতীয়ই হওক বা পাকিস্তানীয়েই হওক তেওঁলোকৰ ভিতৰত কোনো পাৰ্থক্য নাই। চৰকাৰী পাৰ-পত্ৰতকৈও তেওঁলোকৰ ভিতৰতে "Dhakka Licence" আছে অৰ্থাৎ মানুহৰ পৰা গাইপতি পাঁচ টকা লয় আৰু ধাক্কা মাৰি দি সীমান্ত পাৰ কৰি দিয়ে। এইটো বৰ দুখৰ কথা। দেশৰ মঙ্গলৰ কাৰণে আৰু Majority আৰু Minority ৰ ভিতৰত,মিলাপ্ৰীতি ৰক্ষা কৰিবৰ কাৰণে চৰকাৰে সীমান্তত ধৰি থকা এই বিশৃঙ্খলাবোৰ দমন কৰিব লাগে। যোৱা ৯/১২/৬৮ তাৰিখে পঞ্চায়তৰ এজন সভ্যক পুলিচে সভ্যজনক পাকিস্তানী লুকাই ৰাখিছে বুলি অভিযোগ কৰিছিল আৰু মাৰপিত কৰিছিল। কিন্তু তাৰ কোনো প্ৰমাণ নেপালে। এই বিষয়টো মই নিজে মুখ্যমন্ত্ৰীকো জনাইছিলে কিন্তু দুখৰ বিষয় তাৰ কোনো উত্তৰ পোৱা নগল। মোৰ সমষ্টিত এই দৰে পুলিচে জুলুম কৰাটো মই কেতিয়াও Allow কৰিব নোৱাৰো। সেইদৰে Minority সকলকো সন্দেহ কৰি থাকিলে দেশত কেনেকৈ শান্তি হব? আমাৰ ভিতৰত ঐক্যতা স্থাপন কৰিবলৈ চৰকাৰে চেষ্টা কৰিব লাগে। অন্যথায় ৰাইজেই শান্তি পন্থা লবলৈ বাধ্য হ'ব।

ইয়াৰ ফলত Minority ৰ মন ক্ষুন্ন হব ধৰিছে, যাৰ ফলত দেশৰ অন্যায়ৰ লগে লগে উভয় সমাজৰ মাজতো বিশ্বাস নোহোৱা হব ধৰিছে। এইদৰে থাকিলে দেশত শান্তি নোহোৱাতো স্বাভাবিক।

(২) অসমত আজি দ্বিতীয় শোধনাগাৰৰ বাবে সকলোৱে দাবী জনাইছে, এইটো উচিত দাবী। যদি অসম চৰকাৰে ৰাইজৰ লগত একমত হৈ চেণ্টাৰক

দাবী জনায় আৰু তথ্য আদিবোৰ অন্যদেশৰ বিশেষজ্ঞ আনি উদঘাটন কৰি দেখুৱাই দিব পাৰে তেতিয়া নিশ্চয় এই অসমতে দ্বিতীয় শোধনাগাৰটো হব বুলি আশা কৰো। পোন প্ৰথমে যেতিয়া অসমৰ ভূমিত তেল বাহিৰ হয় তেতিয়া সেইটোত শোধনাগাৰ নকৰি বাৰাউনীত শোধনাগাৰ পতাৰ সময়ত অসমত গণ্ডগোল হৈছিল আৰু সেই সময়ত বৰপেটাত বহা Political Conference ত কৰা দাবী সমূহৰ ফলত গুৱাহাটীত শোধনাগাৰ হবনে নাই প্ৰশ্নৰ উত্তৰ দিব নোৱাৰি তেতিয়াৰ বিত্তমন্ত্ৰী ফকৰুদ্দিন চাহাবে কৰা চেষ্টাৰ ফলত সেই সময়ৰ অসম চৰকাৰে জাৰ্মান, আমেৰিকা আদি অন্য দেশৰ বিশেষজ্ঞ আনি তথ্য আদি বাহিৰ কৰি চেণ্টাৰক বুজাই যিদৰে গুৱাহাটীত শোধনাগাৰ কৰিলে, এইবাৰো সেই পদ্ধতিৰে চেষ্টা ললে দ্বিতীয় শোধনাগাৰটো অসমতেই আমি নিশ্চয় পাম।

মাটি সমস্যাৰ বিষয়ে কওঁ যে অসমৰ অন্য জিলাৰ দৰে বৰপেটা মহকুমাৰ ব্ৰহ্মপুত্ৰ নদী ও বেকী নদীয়ে বহু মানুহৰ মাটি ঘৰ আদি খহায় নি আশ্ৰয়হীন কৰিছে ও মাটিৰ পৰিমাণ কমাইছে। কিন্তু অমাৰ ৰাজ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই মাটিহীন বুলি ধৰিবলৈ দিয়া ব্যাখ্যাই সমস্যাটো জটিল কৰিছে। বৰ্ত্তমান তিনিভাগত মাটিহীন ৰাইজক ভগাব পাৰি প্ৰথম কিচিম হব যিবোৰত সম্পূৰ্ণ ৰূপে মাটি নাই, ২ য়টে যিবোৰ ঘৰ বস্তি কৰি আছে কিন্তু খেতি কৰিবলৈ সম্পূৰ্ণ ৰূপে মাটি নাই আৰু আন প্ৰকাৰ হৈছে জনসাধৰণহিচাবে খেটি কৰিব মাটি নাই। মাটিৰ পৰিমাণ যোৱা ২ বছৰৰ পৰা প্ৰথম ও দ্বিতীয় ভাগৰ মানুহবোৰক মাটিৰ পট্টন দিয়া হলে, ৰাইজৰ মাজত, Reserve বেদখল কৰিবলৈ দিয়াৰ উচতনিত জয় যুক্ত হব নোৱাৰিলেহেতেন। কিন্তু এইটো হৈ নুঠাৰ ফলত আজি ব্যাপক Reserve দখল কৰিবলৈ ৰাইজ উদ্ধাতু হৈছে, আৰু তেওঁলোকক উচ্ছেদ কৰিবলৈ যাই এটি অশান্তিৰ সৃষ্টি কৰিছে। এই বাবে গবৰ্ণমেণ্টক সোৱঁৰাই দিও যে, সোনকালে ইয়াৰ এটি সমাধান লয়।

দূৰ্নীতি দিনক দিনে বাঢ়িব লাগিছে। কিন্তু চৰকাৰে কৈছে দূৰ্নীতি কমিছে। আজি S.D.O. অফিচৰ পৰা S.D.C. অফিচলৈ তাৰ দূৰত্ব

মাত্ৰ ১½ মাইলহে। এখন কাগজ যাওঁতে যদি এমাহ লাগে এইটো দূর্নীতি নহয়নে (বিপুল হৰ্ষধনি) আজি কালি আমাৰ অফিচবোৰতো কোনো check কৰা দেখা নেযায়। আমি আগতে দেখিছিলো D.C. বিলাকে অফিচ check কৰিছিল। সেই সময়ত SDC, আৰু SDO অফিচত কাগজ পত্ৰ হিচাব আদি পৰি পাতিকৈ ৰাখিছিল। আজি কালি অফিচৰ কোনো check নাই। ফলত এজন কেৰাণীয়ে ইচ্ছা অনুযাই কাম কৰিব পাৰে।

আজি যি কংগ্ৰেছ চৰকাৰ চলিছে, সেই চৰকাৰ চলোৱা ব্যক্তি সকলে বৃটিছৰ গুলীক খাতিৰ নকৰি দেশস্বাধীন কৰিছে। কিন্তু আজি কিয় এনে অবস্থাত পৰিছে যে, এওঁলোকৰ কাৰ্য্যত দিনক দিনে ৰাইজ অসন্তুষ্ট হৈছে। এইটো গান্ধীজীৰ অসন্তুষ্টিৰ গুণে নে দুৰ্ব্বলৰ কাৰণে? (voice) আপুনি ভাল কৈছে. আপুনি এইফালে আহক)

যোৱা বছৰত খাদ্য সমস্যাৰ যিটো অভাব দেখা দিছিল, আৰু যিবোৰ গন্দোগোল হৈছে মই কিছুমান ঠাইত ঘুৰি দেখিছোঁ যে খাদ্য দ্ৰব্য গুদামত যিমান নস্ত হৈ গৈছে, ৰাখিব নেজানাৰ গুণত সেই বস্তুবিলাক Deptt ৰ মানুহে যদি ভালকৈ ৰাখিলেহেতেন তেন্তে আমাৰ খাদ্যৰ অনাটন কেতিয়াও ইমান বেয়াৰ পিনে নগলহেতেন। (সময় সঙ্কেত) মই ইয়াকে কৈ মোৰ বক্তব্য সামৰণি মাৰিলোঁ।

Shri Surendra Nath Das—মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজ্যপাল মহোদয়ৰ ভাষণৰ ওপৰত মাননীয় সদস্য শ্ৰীযুত পৰমা গগৈদেৱে যিটো ধন্যবাদ সূচক প্ৰস্তাৱ তুলিছে তাক মই সমৰ্থন কৰিছো। আৰু ৰাজ্যপাল মহোদয়ৰ ভাষণত উল্লেখিত কিছু কথা আলোচনা কৰিবলৈ থিয় হৈছো।

ৰাজ্যপাল মহোদয়ৰ ভাষণত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে অসম ৰাজ্যক যি বিশেষ সুবিধা দিবৰ বাবে (Special Treatment) যি সিদ্ধান্ত লৈছে তাত আমি সন্তোষ পাইছো। সঁচাকৈয়ে অসম ৰাজ্যখন সকলো বিষয়তে পিচ পৰা আৰু অৱহেলিত। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে যি সুবিধা দিব লাগিছিল, তাক মাহী আইৰ নিচিনা ব্যৱহাৰ কৰি আহিছে।

জনজাতি উন্নয়নৰ (Schedule Tribe) বাবে চতুৰ্থ পাচ বছৰীয়া পৰিকল্পনাত ১০ কোটি টকাৰ মঞ্জুৰী দিবলৈ অসমৰ State Planning Advisory council ৰ পৰা দাবী কৰা হৈছিল। কিন্তু ২ কোটি টকাহে মঞ্জুৰ কৰা হ'ল। ই একেবাৰেই নগন্য। এই পিচপৰা জনজাতিৰ বাবে চৰকাৰে বিশেষ আচঁনি লৈ কাম কৰাৰ দিহা কৰিব লাগে। কাৰণ জনজাতীয় ৰাইজৰ আৰ্থিক অৱস্থা অতিকৈ শোচনীয়। তেওঁলোক ধাৰ বা ঋণৰেই পোত গৈ আছে। ধনী মহাজনে টকা ধাৰলৈ দি ২০ টকাত ২ মোন ধান পৰ্য্যন্ত সুদৰ নামত আদায় কৰে। আনকি সৰ্বসাধাৰণ ৰাইজক, কাবুলিৱালা, ভূটিয়া আদিয়েও টকা ধাৰলৈ দিছে।

গতিকে মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰো যে, জনজাতি অঞ্চলত ঋণদান সমিতিৰ যোগে টকা ধাৰে দিয়াৰ ব্যৱস্থা হব লাগে। মোৰ সমষ্টিৰে উত্তৰ কামৰূপৰ অঞ্চলতে খোৱা পানীৰ অভাৱ। জনসাধাৰণে বহু দূৰৰ পৰা, ভূটান পাহাৰ জুৰীৰ পানী কঢ়িয়াই দুই তিনি মাইল পৰ্য্যন্ত পানী আনিব লাগে। বিশেষকৈ উত্তৰ কামৰূপৰ সুবনখাটা অঞ্চল, দিহিৰা ভূটান খুটি অঞ্চলত এই সময়ত পানীৰ বৰ অভাৱ হয়।

আমাৰ দেশ কৃষি প্ৰধান দেশ। আজি দেশত কৃষক জনসাধাৰণৰ একমাত্ৰ সম্বল খেতিৰ মাটি। আজি দেশত বহুত মানুহ মাটিহীন হৈছে। সেইকাৰণে চৰকাৰে ৰিৰ্জাভবোৰ ভালদৰে জৰীপ কৰিব লাগে। যদিহে তাত অধিক মাটি থাকে তেন্তে সেই মাটি বিতৰণ কৰিব লাগে, মাটিহীন কৃষকৰ মাজত। কিন্তু আমাৰ অসমৰ সকলো ৰিৰ্জাভতে বেদখল জধে-মধে হব ধৰিছে। বহুত মাটি থকা মানুহেও বেদখল কৰিছে। গতিকে সেইবোৰক চৰকাৰে উচ্ছেদ কৰিব লাগে।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ দেশৰ নিবনুৱা সমস্যা ক্ৰমান্বয়ে জটিলৰ পৰা জটিলতৰ হৈ উঠিছে। আমাৰ যিবোৰ উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠান হৈছে তাত আমাৰ অসমৰ ডেকা সকলক নিয়োগ কৰিব লাগে। কুটিৰ শিল্পত বিশেষ ভাবে জোৰ দিব লগীয়া হৈছে।

শিক্ষাৰ সম্প্ৰসাৰণ হব লাগে। গাওঁ অঞ্চলত বহুত শিক্ষানুষ্ঠান অসম্পূৰ্ণ অৱস্থাত আছে। সেইবোৰত মঞ্জুৰী দি সম্পূৰ্ণ কৰিব লাগে। Deficit, grant আদি দিব লাগে।

মুঠতে জনস্বাস্থ্যৰ উন্নতিৰ কাৰণে গাওঁ অঞ্চলত খোৱা পানীৰ ভাল ব্যৱস্থা হব লাগে। জনস্বাস্থ্যৰ উন্নতিৰ কাৰণে, গাওঁ অঞ্চলৰ চিকিৎসালয়ৰ যি শোচনীয় অৱস্থা তাক ভাল কৰি তাত ভাল ঔষধ পাতিৰ ব্যৱস্থা, ডাক্তৰ থকা ঘৰ আদিৰ ভাল ব্যৱস্থা হব লাগে।

সৰ্ব্বশেষত, মই এই খিনিকেকৈ মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

Shri Dulal Chandra Barua—Mr. Deputy Speaker, Sir, while supporting the amendment moved from this side relating to the Governor's Address, I want to make certain observations. Sir, as head of the State, this House expected a clear policy from the Governor outlining the future plans and programmes in respect of industrial social and economic development of the State. But, this address has totally failed to depict any such prospective future of the state which has belied the hopes and aspiration of the members of this august House, nay the people of the State in general. It is nothing but a ritual type of address prepared by a stereotyped machinery without giving any hint to the future propect of development of the State nor has it given us any hint in what way we are going to solve the economic and other problems confronted by the people of the State. Therefore, Sir, I can very well term this document as a dubious document. Sir, if you go through this Address you will find that this Government is trying to put

blame on the people just to take protection or just to cover their defects, misdeeds and failure in respect of economic development of the state in a very tactful way.

Sir, you will find that in the Governor's Address in what way this Government has been trying to white wash their misedeeds and failure even terming the people of Assam as parochial and anti-social where ever there has been democratic movement for the fulfilment of their democratic rights and real democratic existance by way of Industrialisation and other means economic devlopment at per with the other developped states of the country. But what is the reason for such kind of discontentment that is prevailing in the State? Sir, Nobody cares to look into it. Sir, this Congress Party or the party in power just to keep themshelves in gaddy may take either this plea or that plea to hide their in herent failure and misdeeds but that will not in any be able to be fooled the people of the state anymore. Sir, the people are now very much Concious about all these. A time has already come when people themselves will come forward to recauses by ousting these Congress corrupt clements from power take such as has been done by the people of west Bengal, Bihar, Punjab and U.P. in last mid-term election. This should be an eye opener to this Govt. also. Sir, what is the reason for such kind of discontentment there is prevailing in the minds of the people of

the State ? It is due to the economic imbalance in comparision with other industrially developoed states in the country. There is no industrial development, no development in respect of communication and there are no economic measures to bring this State at par with the developed States of India. But, there has been concentration of development in certain States. The treatment that has been meted out by the Govt. of India for the last twentyone years to this State from time to time is well known to you, Sir, and you will find that the per capita income of this State is the lowest whereas the cost of living index is the highest. That has been shown by the Government itself in its publication "the Economic Survey of Assam, 1967, at page 1, it has been said that the per capita income of the State is the lowest and cost of living index is the highest. Therefore, we have every reason to be discontent and for the people to express their feelings of discontentment through various democratic means. For that reason, if somebody terms us as parochial or as anti-social, we will not care for that. Sir, you will find that from top to bottom, there has been economic imbalance. Why it so happens ? It happens because of the irrational plan that has been taken up by the Govt. of India as well as the State Govt. Now-a-days we find that the Central Govt. as well as the Govt. become the prisoner

of indecision in respect of implementation of voriaus plans and programmes. Sir, when the Govt. of India had to the repeated demand of the people of Assam in the year 1956-1957, for establishment of a refinary in Assam. What they have done to hoodwink the people of Assam Sir, They have given us a toy refinery and the major portion of the crude oil is being diverted to Barauni for the benefit of the people of other State. Again Sir, in spite of strong popular demand from the people of Assam irrespective of caste, creed and religion for establishment of second public sector refinary in Assam they are trying to evade the issue on this plea or that plea. On the other hand they have already decided establish a oil-refinary at Haldia in West-Bengal at the cost of this state. In the same way they are trying to increase the production capacity of Baruni Refinary by ignoring the interest of this state. At the same time, we have heard that a petro-chemical industry is going to be set up in the State. We all know that the Minister in-charge of Industries has taken up the matter with the Japanese experts but that also has been diverted to Maharastra by the erstwhile Minister of Petroleum by shoaing a false pretent. The same had also happend in respect of establishment of paper pulp mill and Cement factory at Bokajan. In this way, in the matter of development of communication also we have been neglected. There is a demand for construction of a

broad gauge railway line to the State for keeping the State in close touch with the rest of the country. But that proposal is still under consideration.

Again Sir, there is a demand for construction of two major bridges, one is at Jogighopa and another is at Silghat. But what is the response ? The response can be very well seen at page 5 of the Address which reaes "I am glad to inform you that in view of Assam's economic backwardness and her special problems, the Government of India have decided to treat Assam on a special footing for allocation of Centrar financial assistance." This has clearly shown that till to-day Assam has not come up at per with the rest of the States in respect of communication, a and to industrial development for its economic upliftment. Sir, we are not going to ask for any illegitimate due from the Centre ; we are simply asking for the need-base industries–those industries based on the raw materials which are available in the State.

But what is the response ? The response is very unsatisfactory and disappornting. It is shameful on the part of the Governor and on the part of the Government of Assam to term us as parochial and call us anti-social when the Govt. of India as well as the Govt. of Assam totally failed to ful-fil our economic aspiration which was urgently necessary. I should say that this

is not due to the people but due to indecision, impracticable and irrational policy of the Government, due to irresponsible and inefficient administrative machinery, this Government itself has become the breeding ground for such fissiparous tendencies which have created the scope for anti-social elements, if there be any. If the economic imbalance is not removed, if the Government of India will not take proper measures to remove the economic disparity, there will not only be one Lachit Sena-but there will be many Senas. People of Assam will not tolerate it any move. They will stand united for their democratic existence and fight for fulfilment of legitimate demand. It will not be surprising if they go beyond that. The time has come to think very seriously about the tendency that has cropped up in the minds of people of Assam due to the non fulfilment of their long standing grievances. It is shameful on the part of the Governor as well as the Government to call us parochial in the name of Lachit Sena. What about Shiv–Senas in Maharastra which was once sponsor by our Union Home Minister Mr Chavan. Why they were not termed as parochial and anti-social element ? Why they were not condemed out right by the Govt. of India for indulging in anti-social activities ? I do remember very well Sir, ones Mr. Chavan has informed in Lok-Sabha that the Shiv-Senas organisation was a Socio-Cultural organisation. But now what is going on in

Maharastra ? What is the reply from Mr. Chavan now ? My people are fighting for the democratic existence and my people are not fighting for the boundary of a State like Shiv-senas. We are not parochial. We must survive as democratic citizens and in a democratic country we must be given equal footing in accordance with the provision of the Constitution. We must be advanced and developed at par with other States of India. There is industrial and economic development in other States, but we have been pushed down and downwards every day, every year and in every plan and programme. We cannot be contended if the Government of India only say that they are considering Assam on a special footing for allocation of central assistance. We must be allowed to develop ourselves and act ourselves. It is the high time on the part of the Govt. of India as well as the Govt. of Assam to correct its policy for removing economic imbalance before the people take recoure to any agitional move for their democratic and economic existance. If the Government of India is not is a position to give us financial assistance, it is the duty of the Government of Assam to take up the industrial development by herself for removing economic imbalance if necessary with the help of foreign collaboration with the available raw materials as has been done by West Bengal. Apart from that there is also economic imbalance in the

State for which various demand has come very often. Sir, during the British regime certain parts of Assam have developed better leaving few in imbalance stage. As for instance upper Assam due to tea industry, caldtories and oil field, naturally better developed than that of North bank of Brahmaputra, Cachar and Goalpara Dist. This has the effect of regional economic imbalance in the state. Therefore, there is frustration in the minds of people there living in there under developed areas. Sir, British had indulged in such industrial vis-a-vis economic state it self because they were not intereseted for our real development as they were busy only to exploit our resources only for their own benefit. But by throwing moved to foreign Govt. we should not shink our responsibility which we had to solve to a satisfactory expect during these long twenty one year within which many dying nations due to war ravages have again sprang up to their original position to tremble the world. Therefore, it is high time on the part of the Government to see that the regional economic imbalance are corrected properly with a re-oriented policy by way of proper distribution of industries and other facilities in those under developed areas. Unless this is done immediately there is every reason to think by the people of Goalpara and Cachar as well as the people of North Bank of Brahamaputra that they have been neglected.

Apart from this regional imbalance there is economic imbalance in the society due to wrong economic and industrial policy followed by Government. There is classifications made by the Government amongst the people living in the state on the plea of Giving special economic, educational and better benefit. Accordingly classified people as schedule caste, schedule tribe and other backward classes. Sir, many honourable members from this side and that side have already discussed in what way this Congress Govt for the fulfilment of their selfish political and have divided people or classified people in the society only to create chaos, confusions and divisions in the minds of the people living in Assam without real economic benefit to them. Are these back ward classes really getting advantage ? Certainly not. In the name of these people and at the cost of the economic interest of these people, the richer section have been allowed to exploit them for so many years.

Now, Sir, as for example you will find that Government has adopted a policy for giving direct settlement of fisheries to the genuine Co-operatives constituted by only fishermen. But, Sir, you will be surprised to find that some bogus co-operative which are not genuinly constituted by Schedule caste people some middlemen of richer and higher classes are enjoying the fruit at their cost in the very eye of the Govt. machinery

these things have taken polace in my constituency for a pretty long time which have been detceted by me very recently. Sir, you will be surprised to know that the other day, Government violet their own principle by giving direct settlement of a fishery to an individal not belenging to the Schedule Cast of Dakhinpat (Majuli Jorhat), in preperence to a genuine Co-operative in spite of stroing recommendatons given by the D. C. Sibsagar Jorhat in favor of the said Co-operative for such direct settlement. There are enough such examples to prove my contentions regarding malpractice indulged in by Govt. This sort of corrupt practice in the name of backward and schedule caste people are encouraged by the persons belonging to party in power for their selfish political end. Therefore, Sir, considering all these aspects, I demand that there should be an Enquiry Committee constitnted by the members of this August House to go into the details of the whole question of regional economic imbalance as well as the economic imbalance in the society and submit its recommendations to the Government so that Government can take firm decision in respect of removing disparity and economic imblanace regionwise, class wise. Otherwise, their will be out burst of such discontentment in agitational form when it will be too late to take any remadial measures,

Now, Sir, I came to a more important question which has been dealt with by many honourable members. This is regarding land policy of the Government. Sir, in the Governor's address it is stated that they are taking measures for land reform. But no measures so far have been taken. Sir, you will agree with me that even the revenue manual has not yet been made upto date for the benefit of the common people.

The Honourable Minister stated that the landless population will be forty laks. He has not included here the figure of these people who become landless due to the flood and erosion and also due to the acqistion and requisition of land for defence and selling up of industrial projects. If we and these figures with the present one it will come to more than double of the present figure given by the Govt. Sir, during last 20 years Government have not taken any effective steps to give land to landless people. We want to know from the Government whether they can give us details about how much land is available, how many landless people are there in the State and how many of them have so far been settled with land. In the meantime, Government have constituted Land Requisition and Acquisition Directorate to expedite matters relating to land reform, requisition and acquisition. Sir, in tea gardens there are fellow land. We have asked on several occasions

to furnish the details of such availble land. The Govt. have also constituted a committee to go into the whole question long before but without any result till now. There are also landless people in tea gardens, but no attempt has so far been made to settle them with land. Therefore, we want to know a clear picture about availability of land to rehabilitate landless people and about the firm and reoriented land policy of the Government of Assam

Secondly Sir, if you go into the details of the procedure of land settlement in and around Gauhati Town a very nasty and disappointing pictrue will several. The Policy that has been adopted by the Government is a corrupt one. The Govt. itself is indulging in the corrupt practices in respect of the land settlement at Gauhati. All these lands were belonged to the tribal population of those areas. The Land Revenue and land settlement staff have destroyed all the relevant documents concerning real ownership of these lands only to deprive the claims of the innocent tribal people of that particular area. The records particularly from the year 1950 to 1968 have been burnt down by the Land Settlement Staff on what authority is best to known them only. Sir, now all these lands are being given to the big merchants and to other big guns by depriving real landless deserving people. I suggest that there should be a thorough probe into the

whole affair i.e. a thorough probe into the system adopted by the Govt. about land settlement at Gauhati Town, who were the persons to whom settlements were given Committee and also about the real ownership of the land, you will be surprised to hear that this Govt. violating their own policy by giving allotment of 34 Bighas of land to an individual belonging to the party in power. Is it the so called perfect policy adopted by Govt. in respect of distribution of land ? Therefore consiting of hon. Members of this August House should be constituted immediately to go into the question and submit a report to the Govt.

Shri Mohandra Mohan Choudhury (Minister)—He is not a member of this House.

Shri Dulal Chandra Barua—He is Mr. Rabin Kakati. Sir, I would like to say a for words on an another important matter. This is regarding Industrial policy vis-a-vis Industrial Development of the State, taken up by the Govt. Sir, in this connection I like to say that our industrial development an be seen only on sweet souuding speeches of ministers but not translated into actual practice. The Hon. Minister of Industries is a puppet in the hands of certain capitalists. Initially we thought that he would be able to produce certin good things for the State, but it is surprising that the hopes and aspirations of the people of the State has been

hopelessly frustrated. He had promised to this August House that there will be a petrochemical industry, he promised to this House that there will be a paper pulp industry and so on. But I am sorry to find to-day that not a single iudustry has come up till now in the state. Again those indnstries which have been taken up by the Govt. proved to be thoroughly une-conomic. and some of them have incurred heavy loss. It has been stated by the Finance Minister that only the Carbon and saw mill have given some profit. Again, the Govt. it self admitted that on the estab-lishment along the Umian Hydel Project incurred an expenditure of Rs. 1540.40 crore plus 278.72 lakhs. From this we can find out in what way our benign Govt. is utilising public money in the name of indu-strial Development. They are not willing to come out of their Gaddi but carrying on the exploitation in this way. It will not be unparliamentary if I say that these scroundrel like activities of these officers who are enq-aged in development work of the industries will take our State to ruination. In the name of development thery are exploiting and sucking the bloods of the peo-ple in various ways and neams for their our benefit.

Sir In the State planning Advisory Board Mr. Kapur, Chairman of the S.E.B read out reported to have been received from an Expert committee who is sitee Assam to examine the fearifility of starting Kapili project which

indicating the every feasibility and with future prospect and thus a letter misguided us about the Kopili Valley Project without any correct representation of the facts. But it was proved otherwise with all emphasis by Shri K. L. Rao with whom I had the previlege to talk when he visited last year. Shri Rao spoke that it is nothing but a foolish proposition to spend such a collosal amount on a project which is impossible and empracticable. The Govt should have not gone for such a huge expenditure to the time of a crore at the initial investigation. This is a sheer wastage of public money. Therefore, my humble suggestion is that why should we not go for the other industries which can be started with the raw materials available locally without such wastage of public money. We can start paper mill, jute mill here, cement factory at Bokajan we can start mill and develop span silk mill with the raw materials available locally.

The Governor's statement is self contradictory in respect of power potentiality and also in consumption of power in the state. You know well, Sir, that the power potenliality in our state is the highest in India and on the other hand the consumption is the highest in India and the other hand the consumption is the lowest Governor stated in his address that as the production of power is less in the state there is slow development in the Industrial sector which is not true. As I have already said earlier the power potenliality through highest

in the state it was not axploited fully in respect of its consumption through industrialisation. Even there is surplus power produced at present by the state which proves beyond doubt about the limited consumption capacity through industrialisation. As there is no industrial development in the state we had to transmit our surplus power to Nagaland and NEFA. This contradicts the statement of the Governor that there is no sufficient power produced for industrialisation rather there is no industry to consume the power made available by different power projects. The Governor in his address mentioned about available mineral resources which will be necessary for the development of the industries in the State. By the Govt. to exploit it to the fullest extent for industrialisation and create answer for the employment of local educated youth. But no attempt has so far been made of employment in the private and public sectors established in our state our educated youths are deprived of their legitimate rights, but the Governor is silent on this point.

Apart from that since 1960 till to-day the Industries Deptt. Purchased machineries for the various industries which are old, second hand and completely unworkable and at present lying at various places without any one Moreover these were purchased at a higher price. What a wonderful thing it is. Again Sir, you will find in

the matter of issuing lisence an in justice is being done to the local people. The lisences are being issued to the outsiders who have no economic interst in an and the people of the State are deprived of their legitimate share. This practice should be completely avoided. I do not mind if anybody terms me as a parochial–afterall we are to survive like human being. This Govt. for their own benefit to keep themselves in their Gaddi trying to do everything. By allowing ountsider to exploit our people. I urge upon not to indulge in such exploitation and suck the blood of the people in this way. Therefore I warn the Govt. that if we are not in a position to start any industry by ourselves they should keep them in abeyance till we come upto that standard of efficiency for exploiting our resources fully. But do not allow our people to be exploited by the blood suckers coming from the outside.

Therefore, Sir, I demand a Committee should be set up to inquire into the workings of the Industries Department till to-date and also to inquire into the matters relating to issuing of licences and sanction of loans. The Committee should go into all these matters. At last I say, Sir, unless the planning is reoriented and we see things in its proper perspective there cannot be lasting peace in the State. If the Govt. is very keen to look after the peaceful existence of the people of

the State, if they really want to survive themselves they should immediately start some need-based industries with available resources in the State Although we have attained independence since 15th August 1947 but till today we have not been able to attain economic in-dependence which is so vital for our existence. To achieve economic independence we must fight with the Government of India to do away with their discriminatory attitude which is being followed towards our State from time to time. Government of Assam must fight for this, other-wise they will be caught by their neck and thrown out of the august House as was done in case of West Bengal and other parts of the country.

With these observations, Sir, I support the amendement.

Shri Dharanidhar Choudhury—উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ ওপৰত মাননীয় সদস্য শ্ৰীগগৈ ডাঙৰীয়াই যিটো ধন্যবাদসূচক প্ৰস্তাৱ আনিছে সেই প্ৰস্তাৱ সমৰ্থন কৰি মই দুটামান কথা উল্লেখ কৰিব বিচাৰিছো। চৰকাৰে পঞ্চায়তীৰাজৰ জৰিয়তে কৃষি বিপ্লৱ আৰু গণতান্ত্ৰিক বিকেন্দ্ৰীকৰণৰ পদ্ধতি অধিক সক্ৰিয় কৰিব বিচাৰিছে কিন্তু মোৰ ধাৰণা যে, পঞ্চায়তৰ ওপৰত যি গধূৰ দায়িত্ব দিয়া হয় বুলি কোৱা হয় সেই দায়িত্ব-বহন কৰিবলৈকে পঞ্চায়তৰ অনুষ্ঠানিক যন্ত্ৰসমূহ সক্ষম বুলি মই নাভাবো। কাৰণ পঞ্চায়তৰ নিৰ্ব্বাচনৰ পদ্ধতি বৰ জটিল আৰু বহু সময় লয়, এবছৰতকৈও বেচি সময় লাগে নিৰ্ব্বাচন শেষ কৰোতে। এই নিৰ্ব্বাচন প্ৰস্তুত কৰোতেও এবছৰমান লাগি যায়। ২ বছৰ কাল পঞ্চায়তৰ কাম-কাজত অন্তৰায় হৈ উন্নয়ণমূলক কামত ব্যাঘাত জন্মায় আৰু এই পঞ্চায়তৰ নিৰ্বাচনত

যিবিলাক লোকে অংশ গ্ৰহণ কৰে সেইবিলাকৰো। বহু সময় ক্ষতি, ধনৰ ক্ষতি energy ক্ষতি হয় আৰু নানাধৰণে হায়ৰাণ হয় আৰু তাৰ প্ৰতিক্ৰিয়া স্বৰূপে সমাজতো বিৰোধ ভাব সৃষ্টি হয়। আজি দেখা যায় প্ৰত্যেক ঠাইতে ঘৰে ঘৰে, গাওঁয়ে গাওঁয়ে, অঞ্চলে অঞ্চলে সম্প্ৰদায়িক ভেদ, জাতি ভেদ আদি বিভেদমূলক ভাববিলাকে গাৱলীয়া জীৱনৰ ঐক্য সংহতিত ব্যাঘাত জন্মায়। আনফালে আজি এনেকুৱা গাওঁ দেখা নাযায় যে, যি কোনো গাওঁৰ ৰাইজে একগোট হৈ কোনো উন্নয়ণমূলক কাম কৰিব পাৰে।

পঞ্চায়তৰ ভিতৰ চৰাৰ ফালে চালে দেখা যায় যে, পঞ্চায়তৰ আৰ্থিক অৱস্থা ভাল নহয়। সাধাৰণতে গাওঁ সভা এখনত বছৰত এক হাজাৰ বা ১৫ শ মান টকাহে আয় হয়, তাৰে ১২০০ মান টকা বছৰত সম্পাদক জনক বেতন দিওঁতেই যায় আৰু ৩০০ শ মান টকা সম্পাদক আৰু সভাপতিৰ যাতায়তৰ খৰছ হয়। এনে অৱস্থাত গাওঁ সভাই কি উন্নয়নমূলক কাম কৰিব পাৰে বুলি আশা কৰিব পাৰি ?

ইয়াৰ উপৰিও পঞ্চায়তৰ কৰ্মচাৰীসকলৰ ওপৰত নিয়ন্ত্ৰণ নাই, সম্পাদক-জনক গাওঁ সভাৰ গাওঁ সভাই নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব নোৱাৰে। আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ কৰ্মচাৰী সকলৰ ওপৰত আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ কোনো নিয়ন্ত্ৰণ নাই। মহকুমা পৰিষদৰ কৰ্মচাৰীসকলৰ ওপৰত পৰিষদৰ নিয়ন্ত্ৰণ নাই। অৱশ্যে মহকুমা পৰিষদৰ অলপ নিয়ন্ত্ৰণ আছে যদিও তাক নিয়ন্ত্ৰণ কৰে, মহকুমা পৰিষদৰ Planning & Administrative Sub-Committee এ। ইয়াৰ সভা-পতিজন হৈছে Deputy Commisioner নাইবা S. D. O. সভ্য হ'ল মহকুমাত থকা চৰকাৰৰ বিভিন্ন দপ্তৰৰ কৰ্মচাৰীসকল। মহকুমা পৰিষদৰ মাত্ৰ ৫ জন সদস্য। এই চাৰ কমিটিৰ সভ্য। আনকি এই চাৰ কমিটিৰ proceeding ও মহকুমা পৰিষদত দাখীল কৰিব নালাগে। এনে অৱস্থাত পঞ্চায়তীৰাজৰ কৃষি বিপ্লৱ আৰু গণতান্ত্ৰিক বিকেন্দ্ৰীকৰণ পদ্ধতি বেছি সক্ৰিয় হব বুলি মই নাভাবো। সেই দেখি মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিব খোজো যেন সকলো কথা চালি-জাৰি চাই এই আইনখন সংশোধন কৰি পঞ্চায়তক অধিক সুস্থ

আৰু সবল কৰি তোলে। কৃষি বিপ্লৱৰ লগত ভূমি নীতিৰ ঘনিষ্ঠ সম্বন্ধ। ভূমি সমস্যা দিনক দিনে জটিল হৈ উঠিছে। অৱশ্যে এই জটিল সমস্যা চৰকাৰে বহু দিনৰে পৰা উপলব্ধি কৰি আহিছে আৰু জমিদাৰী উচ্ছেদ চিলিং act আধিয়াৰ আইন আদি বিভিন্ন আইন প্ৰণয়ন কৰি কৃষক ৰাইজৰ মঙ্গল সাধন কৰিব বিচাৰিছিল কিন্তু দেখা যায় এই আইন যথাযথ ভাৱে সময়মতে বাস্তৱ ক্ষেত্ৰত প্ৰয়োগ হোৱা নাই আৰু সেইকাৰণে জনসাধাৰণৰ এই কল্যাণকামী আইন সমূহৰ সুবিধা গ্ৰহণ কৰিব পৰা নাই। সেইকাৰণেই সাধাৰণতে দেখা যায় যে বাস্তৱক্ষেত্ৰত কাম কৰা গাৱঁত অভিৰুচি ৰাজহ বিভাগৰ কৰ্মচাৰীসকলে নিজ নিজ অভিৰুচি মতে কাম কৰে আৰু যদি বাধা-প্ৰাপ্ত হয় তেন্তে কাম-কাজ বন্ধ কৰি থয়, কামৰ গতি লেহেম কৰি দিয়ে, নানাধৰণৰ আসোৱাহ উলিয়াই কাম কৰি সমস্যা বেছি জটিল কৰি দিয়ে ফলত চৰকাৰৰ নীতি আৰু আইনৰ উদ্দেশ্য ব্যৰ্থ কৰি দিয়ে তাৰফলতে ৰাজ্যখনৰ ভূমি সমস্যা আৰু জটিলতৰ হৈ উঠিছে।

১৯৬১ চনত ৮ লাখ ভূমিহীন কৃষক পৰিয়াল আছিল বুলি কোৱা হৈছে এতিয়া তাৰ সংখ্যা প্ৰায় ১২ লাখ হলগৈ। নিশ্চয় এই সমস্যাটো বৰ জটিল। ইয়াৰ উপৰিও বাহিৰৰ পৰা লাখ লাখ মানুহে অসমলৈ মাটি বিচাৰি আহি মাটিৰ সমস্যা বৰ্ত্তমানে জটিলৰ পৰা বেছি জটিলতৰ কৰি তুলিছে। সমস্যা যিমানেই জটিল নহওক লাগে সমাধান কৰিবলৈ আগবাঢ়ি যাব লাগিব। সকলোবোৰ ভূমিহীন মানুহক মাটি দিয়া নিশ্চয় সম্ভৱ নহয় তথাপিও যিমান সম্ভৱ যিমান পৰিমাণৰ আমাৰ থলুৱা ভূমিহীন কৃষকক মাটি দিব লাগিব আৰু বাকী থকা ভূমিহীন লোকসকলক দ্ৰুতগতিত শিল্পায়ন কৰি কৰ্মসংস্থানৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব। আৱশ্যকীয়বোধে থলুৱা প্ৰকৃততে হাল বোৱা ভূমিহীন কৃষকৰ সংস্থাপনৰ বাবে আমাৰ আৱশ্যকীয় Reserve যিবিলাক আছে তাকো খুলি দিব লাগিব।

কি কি Reserve খুলিব পৰা হব চৰকাৰে সোনকালে তাৰ সুচিন্তিত এটা সিদ্ধান্ত কৰা দৰকাৰ; আমি সকলোবোৰ ৰিজাৰ্ভ খুলি দিব নোৱাৰো।

অসমৰ অৰ্থনৈতিক স্বাৰ্থ, অসমৰ ৰাজহুৱা স্বাৰ্থৰ খাতিৰত আমি যেনে-তেনেই যথেষ্ট পৰিমাণৰ ৰিজাৰ্ভ ৰাখিবই লাগিব। আজি মই দুখেৰে সৈতে উল্লেখ কৰিবলগা হৈছো যে বৰ্ত্তমান আমাৰ ৰাজ্যখনত Reserve বেদখল কৰাৰ অভিযান চলিছে। এনে অভিযান সমীচিন নহয়, মোৰ বাস্তৱ অভিজ্ঞতাৰ পৰাই কৈছো যে, যিবিলাক আমাৰ থলুৱা ভূমিহীন খেতিয়ক আছে তেওঁলোক নিশ্চয় দুৰ্ব্বল, তেওঁবিলাকে Reserve বেদখল কৰা সম্ভৱ নহয়, তেওঁবিলাকে ৰিজাৰ্ভ বেদখল কৰি নিজে নিজে প্ৰৱৰ্ত্তন কৰিবৰ বাবে যি শক্তি সম্বল দৰ্কাৰ সেই শক্তি সম্বল তেওঁবিলাকৰ নাই। যিবিলাকে বেদখল কৰে সেইবিলাক সম্বল থকা মানুহ।

ৰিজাৰ্ভ বেদখল কৰি নিজকে তাত প্ৰতিষ্ঠিত কৰিবলৈ তেওঁলোক অক্ষম। প্ৰকৃততে হালবোৱা থলুৱা ভূমিহীন কৃষকসকলক সংস্থাপন কৰি সু-সংগঠিত কৰাৰ দায়িত্ব চৰকাৰ আৰু ৰাইজৰ হাতত। সেই কাৰণে সু-পৰিকল্পিত ভাৱে যিমান দূৰ পৰা যায়, হালবোৱা থলুৱা ভূমিহীন লোকসকলক সুস্থভাৱে ভূমিত সংস্থাপিত কৰিবৰ কাৰণে অতি সোনকালে ব্যৱস্থা কৰিবৰ বাবে চৰকাৰক মই অনুৰোধ জনাওঁ।

যিসকল বেদখলকাৰী তেওঁবিলাক সম্বল থকা মানুহ। সেইসকল হয়তো হালবোৱা খেতিয়কো হব পাৰে আৰু হালনোবোৱা খেতিয়কো হব পাৰে।

Shri Promode Chandra Gogoi:—সেইটো মাটি ধৰিবলৈ কোনে বে-দখল কৰিছে জানেনে ?

Shri Dharanidhar Choudhury—জানো কাৰণেহে কৈছো। এতিয়া বেদখলকাৰীক যদি মাটি দিয়া হয়, তেন্তে প্ৰকৃত হালবোৱা ভূমিহীন কৃষকসকলক মাটি দিয়া সম্ভৱ নহব। কাৰণ আমাৰ মাটি যথেষ্ট নাই। ইয়াৰ লগতে মই শিল্পায়নৰ কথা উল্লেখ কৰিব বিচাৰিছো। ৰাজ্যখনত ভূমিহীন অশিক্ষিত থলুৱা উঠি অহা শিক্ষিত বৰ্দ্ধিত নিবনুৱা লোকসকলৰ কৰ্মসংস্থানৰ ব্যৱস্থাৰ কাৰণে শিল্পায়ন দ্ৰুতগতিত কৰা আৱশ্যকীয়। এই কাৰণে দ্বিতীয় শোধনাগাৰৰ কাৰণে অসমীয়া ৰাইজে যি দাবী কৰিছে সেইটো অত্যাৱশ্যকীয় দাবী।

এই সম্পৰ্কে সকলো দিশ বিশেষ কমিটীৰ দ্বাৰাই পৰীক্ষা কৰি পুঙ্খানুপুঙ্খ ভাৱে বিচাৰ কৰি ৰাজহুৱা খণ্ডত হয় তেল শোধনাগাৰ প্ৰতিষ্ঠাৰ বাবে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ ওচৰত যি দাবী জনাইছে আৰু সেই দাবী পুৰণাৰ্থে জোৰ দি থকা বুলি কৈছে, তাৰ কাৰণে মই অসম চৰকাৰক অভিনন্দন জ্ঞাপন কৰিছো। কিন্তু মহোদয়, অলপ জোৰ দি থাকিলেই কাম সিদ্ধি নহয়, তাৰ বাবে অসম চৰকাৰ আৰু সকলো ৰাইজে একগোট হৈ সৰ্ব্বশক্তি প্ৰয়োগ কৰিব লাগিব বুলি মই ভাবো। আজিলৈকে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে যিবিলাক ঘোষণা কৰিছে তাৰ পৰা সু-নিশ্চিত ধাৰণা হয় যে, কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে দ্বিতীয় শোধনাগাৰটো অসমত পাতিবৰ ইচ্ছা নাই। (বিপুল হৰ্ষধ্বনি)। কাৰণ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ তেনে বিৰোধ মনোভাব নথকা হলে "বাৰাউনিৰ" তেল শোধনাগাৰটো দুই মিলিয়ন টনৰ পৰা তিনি মিলিয়ন টনলৈ নবঢ়ালেহেতেন। বাৰাউনি শোধনাগাৰৰ শক্তি বৃদ্ধি কৰি বৃদ্ধি তেল শোধন কৰিবলৈ খাৰুৱাতেল ক'ৰ পৰা পাব? কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে O.N.G.C. ৰ জৰিয়তে, অসমত উদ্ঘাটন কৰা খাৰুৱা তেলৰ ওপৰত চকু ৰাখিয়েই বাৰাউনিৰ শক্তি এক মিলিয়ন টনলৈ বঢ়াইছে। যদি ২য় শোধনাগাৰটো অসমত প্ৰতিষ্ঠা নহয় তেন্তে ৰাজ্যপালে উল্লেখ কৰা Petro Chemical Complex প্ৰতিষ্ঠা হোৱাৰ আশা ক্ষীণ যেন লাগে।

বিশেষ ধৰণৰ পেট্ৰো-কেমিকেলৰ Complexৰ কাৰণে 'ৰ-মেটেৰিয়েল বা কেচামালৰ যথেষ্ট প্ৰয়োজন হব। এতিয়া গুৱাহাটীত ইণ্ডিয়া কাৰ্বন আছে। এই ইণ্ডিয়া কাৰ্বনৰ কাৰণে আমাৰ নুনমাটিত থকা খাৰুৱা তেলেই যথেষ্ট নহয়। তাৰ কাৰণে বাৰাউনীৰ পৰা 'ৰ-মেটেৰিয়েল আনিব কিন্তু বৰ্ত্তমানে বাৰাউনীতও কাৰ্ব্বন factory প্ৰতিষ্ঠা হৈছে। ২য় শোধনাগাৰ নহলে আন শিল্প সম্প্ৰসাৰিত কৰা দূৰৰ কথা India Carbanৰ কাম কাজো সঙ্কোচিতহে হব।

বাৰাউনী শোধনাগাৰৰ সপক্ষে যিবিলাক বিশেষজ্ঞৰ মতামত বুলি Economic and Technical Feasibility সম্পৰ্কে যিবোৰ

যুক্তি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে আগবঢ়াইছিল আৰু গুৱাহাটীৰ বিপক্ষে যুক্তি আগবঢ়াইছিল সেইবিলাক বাস্তৱ ক্ষেত্ৰত সেইবোৰ ভুল বুলি প্ৰমাণিত হৈছে। সেই দেখি আজি আমাৰ ৰাইজে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ যুক্তিত পতিয়ন যাব নোৱাৰে। সেই কাৰণে মই অসম চৰকাৰক নিবেদন কৰিব খোজো, অসম চৰকাৰে ভাৰত চৰকাৰক স্পষ্টকৈ দৃঢ় ভাৱে কৈ দিয়ক যে অসমত দ্বিতীয় শোধনাগৰটো পাতিবই লাগিব নাৰ্য্যা অসমৰ ৰাইজে অসমৰ খাৰুৱা তেল অসমৰ বাহিৰলৈ নিব নিদিয়ে, অসমৰ খাৰুৱা তেল অসমতে শোধন কৰিব লাগিব। (বিপুল হৰ্ষধ্বনি) সময় অভাৱৰ বাবে ইমানকে কৈ মোৰ বক্তব্য সামৰণি মাৰিলো।

Smti Lily Sengupta—মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, খাদ্যৰ শোচনীয় অভাবৰ ফলত যোগানত বিশৃঙ্খলতা, মূল্যমানৰ সীমাহীন উৰ্দ্ধগতিয়ে, এই ৰাজ্যৰ সামাজিক জীৱনক অতিষ্ট, জৰ্জ্জৰিত কৰি তুলিছিল। এই বছৰ সেই অৱস্থাৰ যথেষ্ট উন্নতি হৈছে। সেইবাবে কেৱল চৰকাৰক ধন্যবাদ দিব খোজা নাই, ৰাইজে এই কাৰ্য্যত সহযোগিতা কৰাৰ কাৰণে ৰাইজক অকুণ্ঠিত ধন্যবাদ জনাওঁ।

চৰকাৰৰ নীতি জনহিতকৰ আৰু গঠন মূলক উন্নতিৰ প্ৰকৃত লক্ষ্যত উপনীত হওঁতে বাধা বহুতো, তথাপি যথেষ্ট উন্নতি সাধিত হৈছে।

দেশৰ প্ৰগতি বা সমৃদ্ধিয়ে যেনেকৈ সমস্যা সমাধান কৰে, সেইদৰে নতুন নতুন সমস্যা সৃষ্টিও কৰে। যুগৰ পৰিবৰ্ত্তন সমাজৰ পৰিবৰ্ত্তনৰ লগে লগে চৰকাৰৰ নীতি সংশোধিত কৰা প্ৰয়োজন আৰু চৰকাৰে সেইদৰে কৰিও আহিছে। মোৰ অনুৰোধ এই নীতি সহজে সৰ্ব্বসাধাৰণ ৰাইজৰ গ্ৰহণীয় হব লাগে আৰু সৰল হব লাগে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, কৃষি, সমবায়, ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগ আদিত উন্নতি সাধন কৰি সৰ্ব্বসাধাৰণ ৰাইজৰ অৰ্থনৈতিক উন্নয়নত গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছে। যদি চৰকাৰী নীতি বা নিয়ম প্ৰণালী সহজ নহয়, একোটা কামৰ বাবে ছয়মাহ সময় নিয়াব লগীয়া হয়, তেনেহলে সেই প্ৰচেষ্টা ব্যৰ্থ হব। চৰকাৰে কাবুলি মহাজনৰ শোষণৰ পৰা ৰাইজক ৰক্ষা কৰিবলৈকো এই আচনিত জোৰ

দিছে, দুখৰ বিষয় চৰকাৰে পাবলৈ হলে এই দীৰ্ঘ সূত্ৰতাত ৰাইজৰ যি টকা খৰছ হয়, তাতোকৈ মহাজনৰ সূদ কমহে।

চৰকাৰৰ এই আঁচনি সমাজমুখী আৰু গাওঁমুখী কৰি তোলাত নতুন নীতি প্ৰবৰ্ত্তনৰ প্ৰয়োজন।

গতিকে বিষয় কেইটা চৰকাৰে বিশেষ ভাবে হাতত লবলৈ মোৰ অনুৰোধ থাকিল।

Adjonrnment

The House then adjourned for lunch till 2 P. M.

Smti Lily Sengupta— মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, অসমত বানপানী Cancer ৰোগৰ নিচিনাকৈ সংক্ৰামক আৰু মাৰত্মক হৈ পৰিছে। যোৱাবাৰ যি প্ৰৱল বানপানী অসমত হৈছিল সেই বানপানীত চৰকাৰে জৰুৰী কালিন গতিত আন কাৰ্য্য কৰিছে Halicopterৰ সহায়েৰে মানুহক অনা-নিয়া কৰিছে আৰু পৰিকল্পিতভাবে যথেষ্ট সাহায্য দিছে তাৰ বাবে আমি চৰকাৰক ধন্যবাদ দিছো। কিন্তু যিবিলাক মানুহ বিধস্ত হৈ আছে তেওঁলোকে যি ঋণ আদি সহায় পাবলৈ বাকী আছে সেইখিনি যাতে অতি সোনকালে পাব পাৰে তাৰ কাৰণে তীব্ৰ গতিত সহায় আগবঢ়াবলৈ মই চৰকাৰক অনুৰোধ জনাও।

চৰকাৰে Apprenticiship Scheme আৰু বঢ়াই দিব লাগে কাৰণ আমাৰ দেশত বহুতো উদ্যোগ হোৱাৰ সম্ভাৱনা আছে কিন্তু আমাৰ অৰ্দ্ধ শিক্ষিত যুৱকসকলে সেই সুবিধা নাপায়। আমাৰ ইয়াত I. T. I Polytechnic স্থাপন কৰা হৈছে। এই Polytechnic বিলাকৰ Tranig যদি কৃষিমুখী হয় আমাৰ দেশত থকা খনিজ সম্পদ, তেল, গেছৰ নিত্য প্ৰয়োজনীয় উৎপন্নৰ বাবে যি উদ্যোগ হব পলিটেকনিক আৰু I.T I.

ত সেই উদ্যোগৰ সাপেক্ষে যথেষ্ট ধৰণৰ Trade খুলিব লাগে আৰু যদি সেই Training Polytechnic ত দিয়া হয় আমাৰ অৰ্দ্ধ শিক্ষিত ডেকা সকলে সুবিধা পাব। ইয়াৰ ছিলেবাসৰ বিন্যাস সেই ধৰণে কৰা প্ৰয়োজন নহলেও উদ্যোগ নিশ্চয় হব কিন্তু আমাৰ যুৱক সকলে কোনো সুবিধা নাপাব।

অসমত Agro Industry হৈছে, ইয়াৰ দ্বাৰা কৃষিৰ উন্নতি হব। কিন্তু এই Industry কেৱল Supply দিয়াৰ বাবে নহয়, ইয়াৰ বাবে Factory খুলিব লাগে। যাৰ দ্বাৰা কৃষি উপযোগী সাধাৰণ যি যন্ত্ৰপাতিৰ দৰকাৰ হয়, সেইবিলাক যাতে আমি ইয়াতে তৈয়াৰ কৰি লব পাৰো আৰু তাকে কৰিলেই আমাৰ যুৱক সকলে চাকৰি পোৱাত সুবিধা পাব পাৰিব।

Seed Farm ৰ যথেষ্ট পৰিমাণৰ মাটি চৰকাৰে দিছে, কেইবাটাও Farm আছে এই ফাৰ্মত দৈনিক হাজিৰা দি মানুহ নিয়োগ কৰাত কাম ভাল নহয়; বহুত সময়ত লোকচান হয়, এই Farm বিলাকত Appren techip ৰ ব্যৱস্থা হব লাগে ২টা পৰ্য্যায়ত, এটা হব যান্ত্ৰিক আৰু এটা উন্নত সাধাৰণ কৃষিৰ ওপৰত। সেই কাম মজুৰি দিয়া মানুহৰ দ্বাৰা নকৰি এপ্ৰেনটিচিপ সকলৰ দ্বাৰা কৰিব পাৰি। কাৰণ বহুতো SEED Farm ৰ Apprentic ৰ ব্যৱস্থা হোৱা নাই, সেইফালৰ পৰাও আমাৰ যুৱকসকলে কাম পাব। বৰ্ত্তমানে এটা সাধাৰণ Tractor ৰ পাৰ্ট ভাল কৰিবলৈ মানুহ নাই। সেইদৰে Power Pump আদিয়ো নষ্ট হৈ যায় তাকে ভাল কৰিবলৈ মানুহ নাই, সেইকাৰণে Seed Farm ত এপ্ৰেনটিচৰ ব্যৱস্থা থাকিলে এই অসুবিধাটো দূৰ হব।

বৰ্ত্তমান অসমৰ শ্ৰমিক কল্যাণ সম্পৰ্কে তুষাৰমান কব খুজিছো। আমাৰ চাহ মজদূৰ সকলৰ সুবিধাৰ বাবে প্ৰসূতি কল্যাণ আইনৰ সংশোধন কৰা হৈছে। প্ৰসূতি কল্যাণ আইন যাৰ দ্বাৰা প্ৰসূতি বাহৰ স্বাস্থ্যৰ কাৰণে বৰ কল্যাণকামী হৈছে স্বাস্থ্য ভাল হৈছে। কিন্তু Cretch ৰ কাৰণে যি ব্যৱস্থা লৈছে তাত বহুত আসোৱাহ আছে। মই এই আসোৱাহ দূৰ কৰিবৰ কাৰণে মোৰ আৰু Cretch ৰ আইন ব্যৱস্থা ও বিধি সংশোধন কৰিবৰ কাৰণে চৰকাৰক অনুৰোধ কৰো।

এই মজতুৰ মহিলাসকলৰ Family Planning হৈছে, কিন্তু অপাৰেচনৰ পাছত বিশ্ৰাম পৰ্য্যন্ত লবলৈ দিয়া নাই আৰু বেয়া খাদ্য, বেয়া চাউল যোৱা ৫ বছৰে খাব লগা হোৱাৰ কাৰণে মহিলা শ্ৰমিক সকলৰ স্বাস্থ্য ভাগি পৰিছে সেই কাৰণে পুষ্টি বৃদ্ধিৰ কাৰণে United Nation Organisationৰ পৰা যি খাদ্য আৰু দৰব পাতি দিয়াৰ ব্যৱস্থা হৈছে সেইবিলাকৰ দ্বাৰা মহিলা শ্ৰমিকসকলৰ পুষ্টি বৃদ্ধিৰ সুবিধা হব বুলি আশা কৰো আৰু তাৰ দ্বাৰা যথেষ্ট উপকাৰ হব। শিশুসকলৰো কল্যাণ সাধিত হব।

এতিয়া মই চৰকাৰী কৰ্ম্মচাৰী সকলৰ সম্বন্ধে দুষাৰমান কব খুজিছো। সেই বিষয়ে কওঁ যে দুৰ্নীতি বাঢ়িবলৈ পাইছে কিয় ? যিসকলে দুৰ্নীতি কাৰ্য্যত লিপ্ত থাকে তেওঁলোকক উচিত শাস্তি দিয়া উচিত। কিন্তু যি সকল কেৰাণী আছে বা সেই পৰ্য্যায়ৰ চাকৰিয়াল আছে তেওঁলোকৰ উপাৰ্জ্জণ যদি ৫০০ টকা হয় তথাপি তেওঁলোকৰ কাৰণে নোজোৰে। কাৰণ তেওঁলোকে ঘৰ ভাড়া দিব লাগে Insuranceত দিব লাগে, Provident Fundৰ কাৰণে কটা হয়, লৰা-ছোৱালীৰ শিক্ষা আদিৰ বাবেও সেই অনুসাৰে খৰচ কৰিব লগা হয়। চৰকাৰে যি ঘৰ ভাড়াৰ হাৰ নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছে সেই হাৰত ঘৰ ভাড়া আজি পোৱা নাযায়। এই পৰ্য্যায়ৰ লোকে হাতত থকা বাকী টকাৰে মাত্ৰ ১০ দিনহে খাবলৈ যোৰে। সেই কাৰণে অনুন্নত উপাৰ্জ্জনৰ হাৰ ৫০০ টকাত ধাৰ্য্য কৰা উচিত। কিন্তু তেওঁলোকৰ উপাৰ্জ্জন বৃদ্ধি হোৱাৰ কোনো ব্যৱস্থা হোৱা নাই। যিবিলাকে ৩০০ টকাৰ ওপৰ পায় তেওঁলোকৰ লৰা-ছোৱালীয়েহে বৃত্তি পাব পাৰে। আৰো আয়কৰৰ ব্যৱস্থায়ো একেধৰণৰ হলে কম উপাৰ্জ্জন কৰা সকলৰ কাৰণে ই এটা বিশেষ হেচা হৈ পৰিব।

শ্ৰমিক সকলৰ বাবে যি ধৰণৰ শ্ৰমিক কল্যাণৰ ব্যৱস্থা আছে চৰকাৰী চাকৰিয়ালৰ ক্ষেত্ৰতো সেই ব্যৱস্থা হোৱা উচিত। State Bankৰ চাকৰিয়াল সকলৰ বাবে এটা Project হাঁতত লৈছে সেইটো হৈছে Co-operative housing Scheme। বেঙ্কৰ কৰ্ম্মচাৰী বিলাকে যি ঘৰ লব

তাৰ কাৰণে ৫০ টকাকৈ কাটি দিয়ে আৰু শেষত মূল্য সম্পৰ্কে হলে সেই ঘৰটো তেওঁলোকৰ হৈ যায়। এই ঘৰ বিলাকৰ মূল্য সাধাৰণতে ৩ হাজাৰ টকাৰ ভিতৰতে থাকে।

কিন্তু আমাৰ চৰকাৰে চাকৰিয়াল সকলৰ কাৰণে সকলো সময়তে ভাট্টা বা বেতন বৃদ্ধি কৰিব পৰাটো হয়টো সম্ভৱ নহব পাৰে, কিন্তু শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত, পৰিয়ালৰ চিকিৎসাৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে কল্যাণমূলক ব্যৱস্থা হাতত লব লাগে। উপাৰ্জ্জন ৫০০ টকাৰ ওপৰতহে আয়কৰ ধাৰ্য্য হব লাগে। ঘৰৰ ব্যৱস্থা আৰু ছাত্ৰ বৃত্তিৰ কটা Departwise হব লাগে যাতে চাকৰিয়াল সকলৰ লৰা-ছোৱালীয়ে ন্যায় ভাবে চৰকাৰে দিয়া বৃত্তি আদি পাব পাৰে।

(সময়ৰ সংকেত)

অধ্যক্ষ মহোদয়, এই বৃত্তি সম্পৰ্কে এই খিনিয়েই মোৰ কবলগীয়া আছিল। আৰু এইটোও কব খোজো যে, আজিকালি সম্প্ৰদায়িক ভিত্তিত যি বৃত্তি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিছে, ৰাজনৈতিক কাৰণ ই হয়তো ভাল। অনুন্নত সম্প্ৰদায়ৰ উন্নতি হব লাগে। উন্নত সম্প্ৰদায়ৰ অনুন্নত সম্প্ৰদায়ৰ কাৰণে যথেষ্ট দ্বায়িত আছে। সেই কাৰণে Other backward Board ত উন্নত সম্প্ৰদায়ৰ প্ৰতিনিধি সকলৰ কাৰণেও সুযোগ থকা উচিত, যাতে এই চৰ্ত্তত প্ৰতিনিধিত্ব কৰি অনুন্নত সম্প্ৰদায়ৰ উন্নতি সাধন কৰিব পৰা হয়। নহলে এই একতৰফিয়া ব্যৱস্থাই উদ্দেশ্য সাধিত পূৰ্ণভাৱে নহয়গৈ।

Shri A. N. Akram Hussain—মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ মাননীয় ৰাজ্যপালৰ ভাষণত আমাৰ অসমৰ সংহতি, অসমৰ অৰ্থনৈতিক উন্নয়ন, শিক্ষিত যুৱক সমাজৰ নিবনুৱা সমস্যাৰ সমাধান আৰু উদ্যোগীকৰণৰ তেনেকুৱা কোনো আশাপূৰ্ণ মনোভাৱ দেখিবলৈ নোপোৱাৰ বাবে হতাশ হৈছো। আৰু সেইবাবে ৰাজ্যপালৰ যিটো ভাষণ সেই ভাষণত অসমৰ বাইজে সমৰ্থন জনাব নোৱাৰে। ৰাজ্যপালৰ ভাষণত আমি দেখিবলৈ পাইছো

যে অবৈধ ভাৱে অসমত পাকিস্তানীৰ অনুপ্ৰবেশ আজি অ'ত, বছৰেও চলি আছে, আৰু এতিয়ালৈকে চলিয়েই আছে।

আজি সীমান্ত অঞ্চলত যি অনুপ্ৰবেশ সেইটো কোনো নাগৰিকেই নিবিচাৰে, আৰু তাক কোনেও কামনা নকৰে। আমাৰ গোটেই অসমৰ ৰাইজৰ লগত অসমৰ ৩০ লাখ মুছলমানে বে-আইনী ভাৱে অসমত অনুপ্ৰবেশ কৰা পাকিস্তানী সকলক বহিষ্কাৰ কৰাৰ যিটো নীতি চৰকাৰে গ্ৰহণ কৰিছিল তাত আমি সমৰ্থন জনাই আহিছো, আৰু জনায়ো থাকিম। অসমৰ স্বাৰ্থৰ হকে অসমৰ ৰাইজৰ লগত অসমৰ ৩০ লাখ মুছলমানে জীৱন বিসৰ্জ্জন দিবলৈকো প্ৰস্তুত। কিন্তু আমি হতাশ হৈছো ৰাজ্যপালৰ ভাষণত এইটো বুজা গৈছে যে, আমাৰ সীমান্ত সু-ৰক্ষিত নহয়। আমাৰ সীমান্তত যথেষ্ট পৰিমানে পুলিচ বাহিনী আছে, চোৰাংচোৱা আছে। এতিয়া প্ৰশ্ন হৈছে যে, তেওঁলোকে কি কৰে? এওঁলোকৰ উপস্থিতিতো আমাৰ সীমান্ত পাৰ হৈ বহুতো পাকিস্তানী অনুপ্ৰবেশ কৰি থকা কথা ৰাজ্যপালে স্বীকাৰ কৰিছে। আমি ভাৱো অসম কংগ্ৰেছ চৰকাৰে আমাৰ সীমান্ত নিৰাপত্তা, দেশৰ নিৰাপত্তা আৰু দেশৰ স্বাধীনতা ইমান দিনে ৰক্ষা কৰিব পৰা নাই আৰু ৰক্ষা পৰিবলৈও অপাৰগ। সেই কাৰণে এই চৰকাৰ গাদীত থকা উচিত নহয়। কাৰণ "দেশতকৈ পাৰ্টি ডাঙৰ নহয় আৰু দেশতকৈ কোনো দিনেই মোমাই ডাঙৰ নহয়।"

আমাৰ যি পুলিচ বাহিনী আছে, আমাৰ যি সীমান্ত নিৰাপত্তা বাহিনী আছে তেওঁ বিলাকৰ পুনৰ গঠন কৰিব লাগিব। পুনৰ গঠন নকৰিলে আমাৰ সীমান্ত সদায়েই শত্ৰুৰ বাবে মুকলি হৈ থাকিব। পাকিস্তানী অনুপ্ৰবেশ কাৰী বুলি আজি আমাৰ অসমৰ ভিতৰত হাজাৰ হাজাৰ ভাৰতীয় নাগৰিক মুছলমান সকলৰ ওপৰত নানা অত্যাচাৰ আৰু পুলিচৰ জোৰ জুলুম চলিছে। এই জোৰ জুলুমৰ বাবেয়েই আমাৰ মননীয় সদস্য সকলে যানে; আনকি কংগ্ৰেছৰ সদস্য আৰু প্ৰাক্তন মন্ত্ৰী শ্ৰীমইনুল হক চৌধুৰী আৰু অন্য এজন কংগ্ৰেছ সদস্যই স্বীকাৰ কৰিছে। আমাৰ ভাৰতীয় নাগৰিক বা অসমৰ

নাগৰিকে দেশৰ কাৰণে যেনেকুৱা ত্যাগ কৰিব পাৰে অসমৰ ৩০ লাখ মুছলমানেও তাতকৈ বেছি ত্যাগ কৰিলেও কম নকৰে ।

এতেকে আমাৰ অসমৰ মুছলমান সকলে যিখিনি সাংবিধানিক প্ৰাপ্যৰ যোগ্য সেইখিনি অন্ততঃ দিব লাগে। অধিক দিব নালাগে। ভাৰতৰ সংবিধানে যিখিনি দিছে আৰু যিখিনি ন্যুনতম পাবৰ যোগ্য দেশৰ নাগৰিক হিচাবে সেইখিনিহে বিছাৰিছে : যিকোনো এই সকলো স্বত্ব সকলো শ্ৰেণীকে ভাৰতৰ সংবিধানে দিছে ।

মই ভাবো এই পবিত্ৰ গান্ধী শত বাৰ্ষিকী বছৰত মহাত্মা গান্ধীৰ ধৰ্মনিৰপক্ষতাৰ পবিত্ৰ বাণীত অনুপ্ৰাণিত হৈ এই কাম চৰকাৰে কৰিবনে ? আমাৰ মুছলমান সকলৰ ওপৰত যি অত্যাচাৰ চলিছে তেনেকুৱা অত্যাচাৰ চলি থাকিলে এই গান্ধী শত বাৰ্ষিকী পালন নকৰাৰ নিচিনাই হব। আৰু ই মাত্ৰ তাৰ এটা নামান্তৰহে হব ।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ সীমান্তত যে, পাকিস্তানী অনুপ্ৰবেশ হৈছে এইটো কথা আমি স্বীকাৰ কৰিব লাগিব। আজি যিটো বিন্ধাইদি পাকিস্তানীৰ নঙলাত সোমাইছে সেই বিন্ধাইদিয়েই এদিন ষ্টেনগান সোমাব। এতেকে আমি আমাৰ সীমান্ত ৰক্ষা কৰিব লাগিব। আৰু এই সীমান্ত ৰক্ষা কৰিবৰ কাৰণে আমাৰ সীমান্ত শক্তিশালী কৰিব লাগিব । কিন্তু ৰাজ্যপালৰ ভাষণত আমি আমাৰ সীমান্ত শক্তিশালী কৰা বা কটকটীয়া কৰাৰ যিটো কথা শুনিলো সি মাত্ৰ কল্পনাতীত ।

আমাৰ এই সীমান্ত কটকটীয়া নকৰিলে আমাৰ ৰাজ্যলৈ পাকিস্তানী অনুপ্ৰবেশৰ সোঁত চলিয়েই থাকিব । আৰু এই সীমান্ত কটকটীয়া কৰিলে ভবিষ্যতে আৰু পাকিস্তানী অনুপ্ৰবেশ ঘটিব নোৱাৰে । আমাৰ সীমান্তত যিবিলাক পুলিচ বিষয়া আৰু চোৰাংচোৱা বিভাগৰ বিষয়া আছে তেওঁলোকক অনুপ্ৰবেশ ঘটিলে চৰকাৰে শাস্তি বিহাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

ইয়াৰ পিচত সীমান্তৰ পৰা ৫০৬ মাইল দূৰলৈকে যিবিলাক গাওঁ আছে সেইবিলাকত পাক অনুপ্ৰবেশকাৰী ধৰাৰ নামত পুলিচে মুছলমানক অত্যাচাৰ আদি কৰিছে। কিন্তু ইয়াৰ তদন্ত কৰি তাৰ কোনো সু-ব্যৱস্থা কৰা হোৱা নাই। ইয়াৰ পৰা এইটো কওঁ যে, এই বিলাক কুকৰ্ম্ম কৰি থাকিলে এই গান্ধী শত বাৰ্ষিকী বছৰত গান্ধীজীৰ দেশ বুলি মনে নামানে নাথুৰামৰ কংগ্ৰেছ বুলি লম। আশাকৰো এই গান্ধীজীৰ শত বাৰ্ষিক পালনতে আমি এই বিষয়ে সংকল্প কৰিবলৈ মই চৰকাৰক অনুৰোধ জনাও। আৰু সেই সংকল্প ৰক্ষা কৰাটো আমাৰ চৰকাৰৰ কৰ্ত্তব্য আৰু গান্ধীজীৰ যি ধৰ্ম-নিৰপেক্ষতা অমৰ বাণী সদায়েই গ্ৰহণ কৰিম।

দাবী কৰো, পাকিস্তান ভাৰত সীমান্তৰ ৬০০ মাইলৰ ভিতৰত যি "পাকিস্তানী চেক প'ষ্ট" আছে সেইবিলাক তৎক্ষণাত উঠাই সীমান্তলৈ লৈ যাব লাগে। নহলে ভাৰতীয় মুছলমান সকলৰ ওপৰত জোৰ জুলুম চলিয়েই থাকিব।

আমাৰ চৰকাৰে মনত ৰাখিব লাগিব আমি এই বছৰ পবিত্ৰ গান্ধী শতবাৰ্ষিকী পালন কৰিবলৈ ওলাইছো। মহাত্মা গান্ধীৰ হিন্দু মুছলমান সকলোৰে ওপৰত সমানেই বিশ্বাস আছিল। গান্ধীজীৰ ভাষাত প্ৰাৰ্থনা কৰো "ঈশ্বৰ আল্লা তেৰে নাম-সবকো সনমতি দে ভগৱান"!

তাৰ পাচত ৰাজ্যপাল মহোদয়ে আমাৰ ইয়াত এটা কথা কৈছে যে আমাৰ অসম ৰাজ্যখন পিচপৰা ৰাজ্য বুলি আমাৰ চৰকাৰক পৰিকল্পনা আয়োগে আমাক বিশেষ ভাবে বিবেচনা কৰিছে। কিন্তু পৰিকল্পনা আয়োগে ৪ৰ্থ পৰিকল্পনাত অসম চৰকাৰক যিটো ফিগাৰ দিলে; সেই ফিগাৰটোও অসম্ভব ভাবে কাটি দিলে। এইটোৱেই আমাৰ অসমক বিশেষ ভাবে বিবেচনা কৰাৰ প্ৰমাণ নহয়নে?

(সময়ৰ সংকেত)

Mr. Speaker—আপোনাৰ সময় হৈ আহিছে।

Shri A. N. Akram Hussain—অধ্যক্ষ মহোদয়, শেষত মই এটা কথা কব খুজিছো। সেইটো হৈছে পাকিস্তানী বহিস্কাৰ কৰাৰ কথা। পাকিস্তানী বহিস্কাৰ কৰাৰ সিদ্ধান্ত আমাৰ এই মন্ত্ৰী সভাই লোৱা নাছিল। আগৰ মন্ত্ৰী সভায় লৈছিল। য'ত আমাৰ মাননীয় মইনুল হক চৌধুৰী চাহাবো মন্ত্ৰী আছিল। Cabinet meetingত সেই সিধান্ত লোৱাৰ সময়ত তেখেতে নিশ্চয় Resign দিব লাগিছিল যদি তেখেতৰ Minorityৰ প্ৰতি ইমানেই সদভাব আছিল। আৰু এতিয়াও যদি তেখেতে কংগ্ৰেছৰ সদস্য পদ ইস্তফা দিলেহেতেন তেতিয়াহে তেখেতৰ সদভাব আছে বুলি কলোহেতেন। তাকে নকৰি বক্তিতা প্ৰসংগত সিদিনা তেখেতে যি মত প্ৰকাশ কৰিছে তাক মাত্ৰ Crocodile Tear বুলিহে কব পাৰি।

Shri Golok Chandra Patgiri—মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়ে, আমাৰ মাননীয় ৰাজ্যপাল মহোদয়ৰ ভাষণৰ ওপৰত মননীয় সদস্য শ্ৰীপৰমান্দ গগৈ ডাঙৰীয়াই যিটো ধন্যবাদ সূচক প্ৰস্তাব এই সদনত দাঙি ধৰিছে সেই প্ৰস্তাবটো সমৰ্থন কৰি মই দুষাৰ কবলৈ ওলাইছো।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ মাননীয় ৰাজ্যপাল মহোদয় তেখেতৰ এই চমু ভাষণটিতে আমাৰ গোটেই ৰাজ্যৰ এখন ছবি আমাৰ আগত দাঙি ধৰিছে। এইটো সকলোৱে স্বীকাৰ কৰিব লাগিব যে, যোৱা বছৰহে আমাৰ ৰাজ্যখনৰ 'পুনৰ গঠন' কথাটোৱে মানুহ বিলাকৰ মনত অশান্তিৰ ভাব চাৰিও-ফালে সৃষ্টি কৰিলে। সেই কাৰণে অসমৰ কেইখনমান জিলাত বিভেদ-কামি মনোভাব গঢ়ি উঠাৰ কথা ৰাজ্যপাল মহোদয়ে তেখেতৰ ভাষণত উল্লেখ কৰিছে। গোৱালপাৰা আৰু কামৰূপ জিলাত 'কমতা ৰাজ্য'ৰ কাৰণে আন্দোলন কৰিছিল আকৌ শিৱসাগৰত আহোম টাইসকলে "আহোম টাই" ৰাজ্য' বিচাৰি আন্দোলন কৰিছে। এই কথাটোত আজিও কোনো এটা স্থবিৰতালৈ আহিব পৰা নাই, আৰু সেই কাৰণেই আজি আমাৰ দেশত যে শান্তিস্থাপন হৈছে, সেইটো আমি কব নোৱাৰো। সেই কাৰণেই আজি আমাৰ সদনত কি কংগ্ৰেছী কি অকংগ্ৰেছী দুয়ো পক্ষৰ পৰা এটা কথাই আহি আছে।

গোৱালপাৰা জিলাৰ তিনিওটা জিলা কংগ্ৰেছ কমিটিয়ে সিদ্ধান্ত লৈছে যে গোৱালপাৰা জিলাত স্বায়ত্ব শাসন হব লাগে। এই কথা সকলোৱে জানে যে গোৱালপাৰা জিলাখন অসমৰ আন আন জিলাতকৈ পিচ পৰা। সেই জিলাখনৰ উন্নয়নৰ কাৰণে আমাৰ চৰকাৰে সদায়ে চিন্তা কৰি থকা বুলি কয়। কিন্তু যিমান কৰিব লাগে সিমান আজিলৈকে কৰা নাই। সেই কাৰণে এই কথাটো সম্যক ভাবে অৱগত হবৰ কাৰণে উংথাপন কৰিব খুজিছো।

আপুনি জানে যে গোৱালপাৰা জিলাত যোৱা সাধাৰণ নিৰ্ব্বাচনৰ আগতে তিনিওটা জিলা কংগ্ৰেছ কমিটিৰ এক বৈঠকত উন্নয়নমূলক কামৰ কাৰণে আলোচনা কৰিছিল। আৰু ১৯৬৬ চনৰ শেষত আৰু ১৯৬৭ চনত যেতিয়া সাধাৰণ নিৰ্ব্বানচ হবলগীয়া হল; তেতিয়া সকলোবিলাক কথা তল পৰি গ'ল। সাধাৰণ নিৰ্ব্বাচনৰ পাচত তিনিওটা জিলা কংগ্ৰেছ কমিটিৰ ১৯৬৮ চনৰ এপ্ৰিল মাহৰ ২৭ তাৰিখে ধুবুৰীত বৈঠক বহে। আৰু তাত এটা সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰে। কিন্তু সেই সিদ্ধান্ত এতিয়ালৈকে চৰকাৰৰ ওচৰত 'প্ৰেশ্ব' কৰা নাই। এই সম্পৰ্কত পুনৰ আলোচনা-বিলোচনা কৰি 'প্ৰেছ' কৰাৰ কথা। কিন্তু অতি দুখৰ কথা এইটোৱেই যে কিছু কংগ্ৰেছৰ সদস্য আৰু বিৰোধী সদস্যসকল আৰু চৰকাৰৰ মাজত কিছু দিনৰ পৰা আমাৰ ওপৰত সন্দেহৰ ভাব এটি সৃষ্টি হৈছে। কোকৰাঝাৰত বহা মুকলি অধিবেশনত চৰকাৰৰ পক্ষৰ বিষেককৈ যিবিলাক সদস্য আছিল তাৰ ভিতৰত দুজন আমাৰ চৰকাৰৰ ৰাজ্যিক মন্ত্ৰীও আছিল। যোৱা ২৭ জানুৱাৰী তাৰিখে এই মুকলি অধিবেশন বহিছিল। তাত আমাৰ মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, বিধান সভাৰ সদস্য আৰু লোকসভাৰ সদস্য কেইবাগৰাকীও উপস্থিত আছিল। এই সম্পৰ্কত নানা ৰকমৰ গোৱালপাৰাৰ উন্নয়ন সম্পৰ্কে আলোচনা হৈছিল। আৰু লগতে এইটোৰ দ্বাৰা আপোনালোকৰ মনৰ সন্দেহ দূৰ কৰিবলৈ খুজিছো যে গোৱালপাৰা জিলাখনক অসমৰ পৰা ভাগ নকৰি, তাৰ উন্নয়নৰ কাৰণে কি কি উন্নয়নমূলক কাম কৰিব পাৰি তাৰ কাৰণে প্ৰস্তাব গ্ৰহণ কৰা হৈছিল।

কি কি কাৰণত গোৱালপাৰা জিলাখন পিছ পৰি গ'ল তাৰ কাৰণ দৰ্শাই খচৰা প্ৰস্তাবটো লিখা হৈছিল । মই পঢ়ি দিও সেইটো ইংৰাজীতে আছে ।

(Voice—তাৰ কপি আমাকো দিব লাগিব)

During the past years of Independence, inspite of limpid progress India has marched forward and our State also has progressed to some extent. But the process of development has not been equal everywhere. While some parts already advanced to some extent under the British Regime dashed ahead, other backward areas left neglected by the then government lagged much behind. In our State too the district of Goalpara owing to various reasons political and otherwise remained very backward in all respects. So when Independence came because of lack of proper steps this district could not reap the benefit of plans which were prepared in consideration of a general condition of the State. The peculiar condition obtained in the Goalpara district was never taken note of and no special step was taken to meet the situation with the result that the district was elbowed back to more backwardness since the days of Independence. Those who were at the help of administration did never care to find out the reasons of this backwardness in its proper perspective.

To study the backwardness of the district of

Goalpara it necessitates to go into the socio-economic conditions of the people of the district during the British regime. Unlike other districts of Assam, Goalpara was under the Zamindary system upto 1957. There were Zamindaries in Cachar district also but the evils of feudalism could not penetrate into the society there as the Zamindaries were very small compared to those of Goalpara.

Shri Mahendra Mohan Choudhury—Sir, there was no Zamindary system in Cachar district except in Karimganj Sub-division.

Shri Golak Chandra Patgiri—Without dilating much upon the evils of feudalism it will suffic to say that the main cause of backwardness of the district has its origin in the Zamindary system of the district. It has been rightly observed in the Census of 1961 that the backwardness of the district is largely due to the agrarian occupation of the people and lack of incentives under the Zamindery system and want of tolerable communication.

During the British regime, the landed aristrocracy having been constituted, the Zamindars who steered the affairs of the district administratively, economically and socially and moulded the social life of the people to their pleasure, comfort and advantage had eaten into the vitals of society. It is really difficult for a person

who casually studies the problems to realise how the Zamindary system out through the society and forced the people under it to remain at stagnation.

Thus while the other districts were making progress even under the British regime, the people of Goalpara remained much behind. The people of the district could not take advantage of the measures educative, economic or otherwise taken up even by the British Government.

Politically, the district of Goalpara came to constitute a permanent district of Assam only in 1912. Prior to this political connection of the district was not stable and was made to form part of different administrative units at different times. This has also an adverse effect on the economic and social life of the people of the district,

After Independence we have pledged ourselves to the basic principles of socialism to bring about all round prosperity of our country. While it is appreciated that an honest endeavour has been made to bring about prosperity through various plans and programme it is much to our regret and disappointment that while preparing the plans and programmes for the development of the various parts of the State, the socio-economic condition of the people of the district of Goalpara was completely kept out of consideration with the result

that the people of the district could not take advantage of vorious plans and programmes taken up for the development of the State. It was an imperative need on the part of administration to give special consideration to the district on account of its socio-economic conditions then prevailing in the district. This was not done. This district which was backward during the British regime on account of the Zamindary system was pushed back to further backwardness even after Independence on account of the lack of proper appreciation by the administration of the peculiar conditions, economic and social prevailing in the district of Goalpara. Before partition, Dhubri and Goalpara being very near to Calcutta through river navigation which was vital for the commercial activities of the state were the most important trade centres and in fact the gateway of Assam.

Shri Promode Chandra Gogoi—On a point of order, Sir, ...

Shri Golak Chandra Patgiri—It is not out of place to mention here that this navigation system virtually catered the needs of the State to the great advantage of the people on account of transport rate being cheapest, distance short and communication easy. Along with Dhubri and Goalpara a number of river inland ports was actively contributing to the economic growth of the people of the district. The economy of the district

depended on the export of various produces of the district particularly Jute, timber, cotton, potteries, bamboos at the chepest transport rate to the nearest market by the riverrine route.

But after partition, because of the closure of the riverrine route the economic condition of the people has been campletely shattered and the people has been pushed back to further backwardness. The evils of partition have no doubt, if not in a similar manner and measures but in other respects also, affected the border districts of Garo Hills, K. & J. Hills and Cachar. It was necessary to take into account the pre-partition economic condition of the backward areas so that the gulf of disparity between the areas could be narrowed down.

Shri Promode Chandra Gogoi—অধ্যক্ষ মহোদয়, যদি এজন সদস্যই কিবা লিখিত কাগজ পঢ়ে তেতিয়াহলে Advance Copy এটা স্পীকাৰক আগতেই দিব লাগে।

Shri Golok Chandra Patgiri—এইটো হৈছে আমাৰ উদ্দেশ্য, গতিকে ইয়াত আমাৰ Separation ৰ কথা নাই। তাৰোপৰি আপুনি জানে, যেতিয়া ১৯৫০ চনত গোৱালপাৰাত সাম্প্রদায়িক হাঙ্গামা হৈছিল তেতিয়া মুছলমান সকলৰ ওপৰত যথেষ্ট অত্যাচাৰ হৈছিল। আপুনি নিশ্চয় স্বীকাৰ কৰিব যে গোৱালপাৰাত যি সকল মৈমনসিঙ্গিয়া, মুছলমান মানুহ আছে সেইসকলৰ ভিতৰত অলপমানো উন্নতি হোৱা দেখা নাই। তেওঁলোকৰ লিখা পঢ়া বা আন উন্নয়ণমূলক কোনো কামেই আজিলৈকে কৰিব পৰা নাই।

আনফালে আপুনি জানে যে যদি ক'ৰবাত কিবা ক্ষতি হৈছে

তেন্তে গোৱালপাৰা জিলাতেই বেছি হৈছে। ১৯৬০ চনৰ ভাষা আন্দোলনৰ সময়ত আৰু State Reorganisation Commission ৰ সময়ত পশ্চিম বঙ্গৰ লগত লাগি থকা জিলা হিচাবে যি হৈছিল সেইবিলাক কাৰণতে এই গোৱালপাৰা জিলাৰ বহুতো অঞ্চল পিচপৰি আছে। সেই কাৰণে গোৱালপাৰা জিলাৰ কাৰণে Special Consideration কৰিব লাগে। মই এইটো দাবী জনালো। লগতে মই আশা কৰিলো যে অসমৰ কাৰণে ৪ৰ্থ পৰিকল্পনাত যি Special Consideration কৰিছে তেনেকৈ গোৱাল-পাৰাৰ কাৰণেও বিশেষ ভাৱে প্ৰযোজ্য হব বুলি আশা কৰিলো।

Shri Surendra Nath Das—কিন্তু তেওঁলোকে Autonours বিচৰাটো সঁচা নে মিছা তেখেতে জনাব লাগে। Autonomus বিচাৰিছে নে নাই ?

Dr. Bhupen Hazarika—এই সম্পৰ্কত মই মাত্ৰ এটা লাইন পঢ়ি শুনাওঁ। Congress fails to going majority in Up.

(Laughter)

Shri Gobinda Chandra Bora—মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় ৰাজ্যপালৰ ভাষণ সম্পৰ্কে যিটো ধন্যবাদক সূচক প্ৰস্তাৱ ডাঙি ধৰিছে, সেই প্ৰস্তাৱ সমৰ্থনকৰিছো আৰু তাৰ সমৰ্থন কল্পে দুযাৰমান কৱ খুজিছো। আশাকৰো মোক কথাকোৱাত অসুবিধাত নেপেলাব।

ৰাজ্যপাল মহোদয়ে তেখেতৰ ভাষণত অসমৰ যিবিলাক সমস্যাৰ কথা উল্লেখ কৰি তাৰ সমাধানকল্পে কিমান আগবাঢ়িছে আৰু কি কি আচঁনি হাতত লৈছে তাক সুন্দৰ ভাৱে জনাইছে। এই প্ৰসঙ্গতে তেখেতে বিশেষকৈ কৈছে যে অসম ৰাজ্যৰ অৰ্থ নৈতিক অৱস্থা কেনেকৈ তনকিয়াল কৰিব পাৰি। আজি অসমখন সঁচাকৈ ভাৰতৰ ভিতৰতে পিচপৰা ৰাজ্য। এই পিচপৰা দেশক আগবঢ়াই নিবলৈ ভাৰত চৰকাৰে অসম চৰকাৰৰ লগত কি সহযোগ আৰু কেনে ধৰণৰ প্ৰেৰণা যোগাব তাৰো ইঙ্গিত দিছে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, দেশৰ জনগণই উৎপাদনক বা বস্তুৰ দামৰ ওপৰতো নিৰ্ভৰ কৰিব লাগিব। আমাৰ দেশৰ ঘাই উৎপন্ন বস্তু হৈছে ধান। গতিকে এই ধানৰ মূল্য নিৰুপণ কৰাত চৰকাৰে চকু দিব লাগে। আগতে যেতিয়া State Trading আছিল তেতিয়া ধানৰ মূল্যও নিয়ন্ত্ৰিত নাছিল কিন্তু এতিয়া State Trading হৈছে আৰু সেই কাৰণে ধানৰ মূল্যও নিয়ন্ত্ৰিত হব লাগে। সেইদৰে ধানৰ লগতে অন্যান্য উৎপাদিত বস্তু মৰাপাট, সৰিয়হ, আলুগুটি আদিৰো দাম নিয়ন্ত্ৰিত হব লাগে। আৰু এইদৰে বস্তু-বিলাকৰ উচিত মূল্য নিৰুপণ কৰিলে ৰাইজৰ উপকাৰ হব। সেই কাৰণে মোৰ পৰামৰ্শ মতে ধান, মৰাপাট, সৰিয়হ আলুগুটি আদিৰ দাম State Trading য়ে নিয়ন্ত্ৰিত কৰিলে ৰাইজৰ আৰ্থিক অৱস্থা টনকিয়াল হব।

দ্বিতীয়তে তেখেতে কৈছে য, দেশ এখন ভাল কৰিবলৈ হলে, দেশৰ Road Communication অৰ্থাৎ ৰাস্তা-পদূলি আদি ভাল কৰিব লাগিব। আমাৰ ৰাস্তা বিলাকত মটৰ গাড়ী চলে কিন্তু গাওঁৰ ভিতৰলৈ গ'লে কি দেখো? আজি Local Board ৰ দায়িত্ব নাইকীয়া হৈছে আৰু তাৰ পৰিবৰ্ত্তে পঞ্চায়তে সেই কাম কৰিব লাগে। গাওঁৰ ভিতৰৰ ৰাস্তা-পদূলি ভাল কৰিব নোৱাৰিলে ৰাইজৰ উন্নতি কৰিব নোৱাৰি। চৰকাৰে চতুৰ্থ পৰিকল্পনাত Communication ৰ দায়িত্ব P.W.D. ক দিয়া হৈছে। গতিকে এই টকা যাতে ভালকৈ খৰচ হয় তাৰ বাবে চৰকাৰে চকু দিব লাগে।

ৰাজ্যপালৰ ভাষণত কৈছে যে, Education সম্পৰ্কে যথে-মথে Institution হব নালাগে। কিন্তু আগৰ স্কুলবিলাকৰে অৱস্থা ভাল নহয়। আমাৰ লক্ষীমপুৰত Govt. Higher Secondary স্কুলৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে বহিবলৈ বেঞ্চ আৰু কিতাপ থবলৈ Desk নোহোৱাৰ কাৰণে Strike কৰি স্কুলৰ পৰা ওলাই আহিছে। বেঞ্চ নাই, যিখন বেঞ্চত ৪/৫ জন বহিব লাগে তাত ৬/৭ জন বহিছে, Laboratory নাই; Science Gallery নাই, Urinal নাই, Science ৰ Staff নাই কেনেকৈ শিক্ষাৰ মানদণ্ড উন্নত

হব ? গতিকে এইবোৰৰ প্ৰতি বিভাগীয় কৰ্তৃপক্ষই চকু দিব বুলি আশা কৰিলো।

তাৰ পিচত বানপানীৰ কথা। বানপানী নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবৰ কাৰণে চৰকাৰে কিছুমান মঠাউৰী দিছে। এই মঠাউৰীবোৰৰ পৰা ৰাইজৰ যেনেকৈ উপকাৰ হৈছে তেনেকৈ অপকাৰো হৈছে। ফলত দেশত খাদ্য শস্যৰ নাটনি হৈছে। গতিকে মঠাউৰীৰ লগতে সৰু সৰু Sluice Gate ৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। তেতিয়া নদীৰ বানপানী পথাৰত সোমাই মাটিবিলাক উৰ্ব্বৰা কৰিব। বানপানী হৈ গৰু ম'হ উটাই নিলে। মোৰ সমষ্টিতে শ্ৰীনামেশ্বৰ পেগু ডাঙৰীয়া সহঃ কেইবাজনো মিৰিগাৱলৈ গৈছিলো। তাত দেখিছো ৪ খন মিৰি গাওঁ বানপানীত জুৰুলা হৈ গৈছে, তেওঁলোকৰ ঘৰ-বাৰী উটাই নিছে। এইটো গোৱালপাৰৰ Flood ৰ লগতে। এই সম্পৰ্কত মই Revenue Minister ৰ শলাগ লৈছো। কাৰণ তেখেতে সেই সময়ত তাৰ S.D.O. ক স্থানীয় সংশ্লিষ্ট মেম্বাৰজনৰ লগত আলোচনা কৰি কিবা সুবিধাৰ কাৰণে পঠাইছিল। S.D.O. ক দায়িত্ব দিয়া হ'ল যদিও তেওঁ একো নকৰিলে। আজিও ৰাইজে মোক কৈ আছে। এইটো বৰ দুখৰ কথা।

তাৰপিচত যোগান বিভাগৰ কথা কওঁ। আমাৰ যোগা ন মন্ত্ৰী মহোদয়ক চেনীৰ অভাৱ সম্পৰ্কে কৈছো। ৰাইজে চেনীৰ কাৰণে যথেষ্ট কষ্ট পাইছে। যোগান মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াক উত্তৰ লক্ষীমপুৰত ৰাজহুৱা সভা আৰু Cricuit house ত ৰাইজে বিশেষভাৱে তেখেতক জনাইছিল আৰু তেখেতে আশ্বাসো দিছিল। কিন্তু শিলংলৈ আহি বোধকৰো পাহৰিলে। বৰ্ত্তমান তেখেতে চেনী পাব বুলি আশ্বাস দিছে। ৰাজ্যপালৰ ভাষণত Anti Corruption বিভাগক প্ৰশংসা কৰিছে।

এই সন্দৰ্ভত মই কওঁ যে Anti Corruption department এ ভাল কাম কৰিছে। Case বিলাক সোনকালে dispose হৈ যাব লাগে। ১৯৬০ চনতে ধৰা Case ৬২ চনত Charge Sheeted হৈছে কিন্তু ৬৯

চনলৈকে তাৰ disposal হোৱা নাই। ফলত যিবিলাকে Case ধৰে সেই অফিচাৰ সকলৰ মনতো হতাশ জন্মে। ইমান কষ্ট কৰি তেওঁলোকে Charge Sheet দিছে অথচ Court এ dispose কৰা নাই। এই ক্ষেত্ৰত Government ৰ পৰা চকু দিব লাগে। আৰু High Court এ দৃষ্টি আৰ্কষণ কৰিব লাগে।

ইয়াকে কৈ মই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

Shri Jogen Saikia—Mr. Speker Sir, the Governor has been pleased in his address to touch all the problems that are facing the State. I propos to confine myself to one aspect of it only, and that is with regard to the problem of land. We actually commit a mistake when we say that the problem is of land while in fact the problem is that of landless people. It is not that there are lots of lands lying fellow and had these been distributed the problem would have been eased. The opposte is the fact. This land problem or the problem of landlessness is not only a peculiar problem of Assam or of India but it is a problem all the undeveloped or under developed countries of the world (applause) Sir, if we compare the figures of the advanced countries like America and Denmark, a small country of Europe where agriculture and dairy farm has developed much with these of India we shall be able to find out how backward we are in this respect. In America per capita holding is of the order of about 25 acres-whereas in India it is only. 5 acres. In America the available land is probably more than what is available in India, but

only 12 percent of the people of that country is engaged in agriculture–whereas in India about 80 percent are engaged directly in agriculture or industrial pursuits connected with it. So Sir, the pressure on land appeas as a stumbling block when we try to solve the problem of landlessness In Assam Sir, the total area is only 301, lakhs acres and out of this 131 lakh acres are not available for cultivation. The net area under crop is 57 lakhs acres only. About 87 lakhs are covered by reserved or unclased forests the rest 20 lakhs account for other things including grazing land and other wastes which is of the over of 5 lakhs acres Taking a total view if appearss that to provide all the people of the State with land for agricultural purposes is not a possibility. What we can do is we can accommodate only a percentage of the people who are either landless or who have landless than an economic holding. Sir, even supposing that we can accommodate a good percentage of landless people the number will be less than 14 lakhs which naturaly is the figure of landless people in Assam. To do so we shall have to part with a great portion of the forest reserves or the professional grazing reserves or even Village Grazing Reserves. I do not hold any brief for those who feel that on the forests reserves we should not put our hand an all over. I would like to point out that 87 lakhs acres which were previously under forests have dwindled so much that in the course of last few years it has come almost to half. These

forests reserves have been encroached ruthlesely-I call it ruthlessly because of the fact that valuable timbers ands trees have been cut down.

I have personally seen it during the last 15 pday from the 30th January, the day of demise of Mhatma Gandhi, up to the 12th February when, I had the opportunity of walking through many places where encroachmeants have taken place extenisvely. Some of the places have already been so much discussed here inclu-Tengai forest reserve. What I have seen is that the people have taken to encroachment in such a form and in such extensity that it has become actually a problem. I would however like request the Government to see that whether a part of it can be made available for cultivation in a planned manner. It would be better if the Govt. and officials do not take if as sacrosanct as not to disturb these reserves at all. They should have a little sympathy for the suffering People who have no land and are actual agriculturists. To preserve forest also it depends mostly upon the habit of the people and also the from or manner in which we what to keep the forest. Sir, trees can be grown even by the side of the streets and trees can be preserved by the people also without creating a reserve. Keeping a big area reserved as forest reserve does not necessarily increase forest wealth Particularly those forest reserves

which are on the bordor are as betwen Nagaland and Assam I should say these have practically landed us in actual difficulties, because it is dangerous to keep land uninhabited in the border areas of course, I do not know the position of Indo-pak border. I have had no opportunity to visit those border areas. I suppose this is true in respect of those areas also. But so far as Assam Nagalnd bordor is concerned I must say that the entire boundary is covered by forest and that has invited troubles from the other side. People from the other side is encroaching it in lage numbers If we cannot preserve the land it self how can we preserve the trees or the forests there ? It is very important to preserve the boundary than to try to preserve the trees. Therefore, I would request the Forest Development to see whether it would be possible to dereseive thos areas for the rehabilitation of the flood and erosion effected pepole and also for panding land to the landless people. Sir, I have seen, as I have said before the Tengani forest reserve. What I have seen is that there are two villages, regular villages surrounded by forest reserver in all sides. This is rather a predicament for the people living there. Therefore, they have cut down the forests and made roads accessable to their villages. They have invited others to that place and you will be surprised to know that people right from Goalpara up to Sadiya have come and settled there and

the number of encroachers there will be not less than two thousand. In my opinion it is impossible to keep such a reserve. Therefore, it should be examined and it should be seen whether we can do some justice to the people who are actually landless by throwing upon some such reserves. So far as grazing reserves are concerned almost all of them are under encroachment. By keeping some areas only in name as reserved at the same the allowing the people to cultivate there illegally for years togther nobody is benefited. So, I should say a liberal view should be taken so far as forest and grazing reserves are concerned and a percentage of it should be made available wherever possible to rehabilitate the landless people.

Sir, as regards encroachment, much has been said by the hon'ble members especially from the Opposition. I wish I could join with them. Actually I would have joined with them against the policy of eviction. But what deters me from doing so is that it is not the landless people, it is not the poorer sections of the agriculturists that are encroaching. It is my personal experience that almost invariably about 75 percent who are encroaching on Govt. reserves have got land and they are encroaching land to the detriment of the people who are actually landless. Sir, the hon'ble member, Shri Pramode Gogoi the other day cited some instances of encroachment at Borgola. I wish he was present in the House now I would request lhim to examine personolly how much of land these people who have encroached have elsewhere. Persons including whose name he has given have got on an

average 25 to 30 bighas of land in their possession elsewhere. Yet they have encroached on Govt. land. The poorer section of the society has only to suffer by encroachment.

(Voice from the Opposition please read out the names) that name was uttered not by me but by Mr. Pramode Gogoi.] Sir, landless people are almost invariably actually poor. They are actually the weaker section of the people and they cannot afford to encroach upon Govt land. On the other hand taking the advantage of the encroachment rather I should say the agitation in favouar of encroachment some unscrupulous people have prospered. Even in the name of political parties some people including some who are coming from outside Assm are agitating for encroachment and they are collecting money from the encroachers assuring settlement of land. Is not it exploitation ? I would request everyone to consider this problem of landlessness among the poorer section of the people dispassionately and without political motoin. I was born as an agriculturist. Even now I take pride in saying that I am an agriculturist. So, Sir, I feel for them. So, I would request all people who are intersted in the welfare of peasants and the poor to look into this problem of unfortunate brethren of ours with sincerity and not to be led by impulses and not to mislead the people to disastraes agitations. Sir, it has been said that if we distribute all the reserved lands in Assam that will solve the problem of landlessness in the state. I should say the truth is far from it. Even if we distribute a fair portion of the reserve land, even if we reclaim

all the land unavailable at present it is not possible to accommodate all the landless people. where then does the solution of the problem lie ? The solution of the problem lies in two things. One, Sir, and that is frist and foremost, is proper rural planning and diversification of rural economy. Unless we diversify the rural economy and absorb fair portion of the landless people in some other pursuits than agriculture.

Unless we plan an agricultural society with a proper perspective and unless we find out some subsidiary occupations for them then there is no hope of solving the problem of landlessness Sir, the second solution lies in agrarian reforms. I find from the Govt. records that the total operated area of 57 lakhs acres in Assam is distributed in such a way that small holdings of less than 5 acres constituted 74·2% of the total number of holdings tho gh thugh represent only 43·3% of the total op rated area. Holdings of the size of 5 acres to 14.99 acres constitute 24.1% of the total number holdings and account for 46.8% of the total operated area It shows that the major portion of the operated areas of land belongs to a lesser number of families. Sir, we have adopted many land reform measures and so many bills have been passed. Everybody knows these reform measures has not led us to an ideal place The orders are there Everything is there. But, Sir, its implementation has not been such that it could created

an impact in the rural life. It is a dire necessity to accelerate the implementation of the programmes of land reform so that the disparity between the landed aristocracy and the poor sections of the agricultural people are completely removed as early as possible. Now, Sir, if that be so and if these are the only solutions which can give us relief from this problem, we are to see how best we can use these two methods The administration cannot only do it. It can be done only with the co-operation of all the people, all the parties. Unless there is a co-operation between the people and the administration. these things cannot be done. If landed people go on encroaching and we go on giving them protection in the name of non-eviction policy, justice will not be done to the landless cultivatos. Everyone of us should condemn the encroachment of those people who have actually got land. Evictions are not always bad. Evictions are not bad if they encroachment actually makes the rich people riches. We have got our land Settlement Advisory Committees which have to co-operate with the Govt. in distributing land to actually landless peasants. All parties are represented therin. In some cases we see these Bord all because conservative and donot help the people. If we only blame the Govt. that will not solve the problem. One instance is Jorhat Sub-division which, as you know is affected by flood and erosion, one to which hundreds and thousand of

people have become homeless during the last one decade. We have been able to give many of them land in VGRs and PGRs. at the instance of Land settlement Advisory Committee at Jorhat. There has been no resistence from the local people also. Whereas in Golaghat Sub-division in one locality there are as many as 10 VGRs within a radius of 3 miles. People want only one grazing reserve to be dereserved for landless people Out of 4 thousand bighas only 4 hundred bighas they want. But what did the Land Advisory Committee do there. There was no objection from the local people also. But yet the Land Settlemant Advisory Body have adopted a resolution refusing to dereserve the V.G.R. Sir, there are people from all the parties in that body. We cannot blame the Congress Party alone. Sir, it is the duty of all of us to see how we can help the Govt. in solving the problem. Regarding the other points raised in Governor's address, Sir, I would only say what the Governor has pointed out in his address is that we are actually living amongst problems we must be able to tackle them if we want to live and prosper. To find a solution of all these problems, we should all put our heads together and see how we can bring out the state from the present political and economic and lead it to a better and brighter future.

Shri Durgeswar Saikia—মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ মাননীয়

ৰাজ্যপালৰ ভাষণত, যোৱা বছৰত যিবিলাক সমস্যা হৈছিল, আৰু তাৰ সমাধানৰ বাবে কি দৰে চৰকাৰে ব্যৱস্থা লৈছিল আৰু অহা বছৰতো কি কৰিবলৈ ভাবিছে সেই কথাবিলাক ইয়াত উল্লেখ কৰিছে। মই সেইবাবে ৰাজ্যপালক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছো আৰু আমাৰ মাননীয় সদস্য শ্ৰীগগৈ ডাঙৰীয়াই যি প্ৰস্তাৱ উত্থাপন কৰিছে তাৰ বাবে তেখেতক ধন্যবাদ জনাইছো।

ৰাজ্যপালৰ ভাষণত, ইমান কেইবছৰে আমাৰ চৰকাৰে যিবিলাক কাম কৰি গৈছে, সেই কামবিলাকৰ দ্বাৰা আমাৰ দেশখন যে, আগবঢ়া নাই সেইটো নহয় নিশ্চয় কিছু পৰিমানে আগবাঢ়িছে। কিন্তু ভাষণত, মই এটা কথা নাপালো যিটো কথাৰ কাৰণে, আমাৰ ৰাজ্যজৰি মানুহবিলাকৰ মনত এটা অসন্তোষৰ ভাৱৰসৃষ্টি হৈছে। আমি যলৈকে যাওঁ, খেতিয়কৰ ওচৰলৈ যাওঁ, শ্ৰমিক সকলৰ ওচৰলৈ যাওঁ বা চৰকাৰী চাকৰিয়াল সকলৰ ওচৰলৈ যাও তেওঁলোকে প্ৰত্যেকেই একেটা প্ৰশ্নকে কৰে। আৰু এইটো কথা দেখিবলৈ পোৱা গৈছে যে, ৰাজ্যৰ সকলো মানুহৰ মনতে যেন আজি শান্তি নাই; মানুহৰ মনত যেন আজি আনন্দ নাই। অসন্তোষীয়া ভাব বিৰাজ কৰিছে।

আমাৰ ইয়াত যে নিবনুৱা সমস্যা হৈছে সেইটো সন্দেহ নাই। যিবিলাক মাটিহীন, নিবনুৱা সেইবিলাকৰ কথা বাদদিও মই মাত্ৰ গতানুগতিক নিবনুৱাৰ কথাহে কৈছো। মই মাত্ৰ আমাৰ গোটেই অসমৰ জনসমস্যাৰ মুঠ ২০ জন মানুহক বাদ দি কেৱল বাকী থকা খিনিৰ কথাহে কৈছো। এইটো কি কাৰণে হৈছে আমি কব নোৱাৰো। এই কথাটোহে আটাইতকৈ ভাবিবলগীয়া কথা হৈছে।

আজি যিবিলাক সমস্যাৰ কথা এই সদনত বিভিন্ন সদস্যই কৈছে তাৰ বহুতোখিনি কথা মই কিছু সমৰ্থন কৰো আৰু কিছু সমৰ্থন জনাব নোৱাৰো। কিন্তু আজি ধনী বা মধ্যবিত্ত যিয়েই নহওক সকলো

শ্ৰেণীৰ কাৰণেই অসন্তোষীয়া কথা হৈ পৰিছে; কিন্তু এইটো কথা নহয় যে, অকল কংগ্ৰেছ সকলৰহে হৈছে, অকংগ্ৰেছী সকলৰ হোৱানাই।

এই কথা নহয় যে কংগ্ৰেছীসকলৰ ভিতৰত হৈছে আৰু অকংগ্ৰেছী সকলৰ ভিতৰত হোৱা নাই। অসন্তুষ্টি সকলোৰে ভিতৰত। সকলো association ইঞ্জিনিয়াৰ. ডাক্তৰ, কেৰাণী আনকি I.A.S. ৰ ভিতৰতো হৈছে। যাৰ ওচৰত যাব তেওঁ অসন্তুষ্ট। আনকি ধনী বিলাকেও কিছুমান আপত্তি কৰে চৰকাৰৰ কিছুমান কামত। মই কৈছো আমাৰ চৰকাৰে বিভিন্ন বিষয়ত যিবিলাক নীতি নিয়ম লৈছে সেই বিলাক ভুল নহয় কিন্তু মন্ত্ৰীৰ পৰা আৰম্ভ কৰি কেৰাণী চাপৰাসীলৈ সকলোৱে নিজে নিজৰ কামখিনি কৰিব লাগে। সেইটো যদি নকৰে তেতিয়া তাৰ পৰা সমস্যাৰ সমাধান হব নোৱাৰে। সেই দেখি মই যিটো বুজিব পাৰিছো আমাৰ মানুহৰ সেৱাৰ মনোভাৱ কমি গৈছে—সামাজিক দৃষ্টি ভঙ্গি লোপ পাই গৈছে। এইবিলাক কাৰণে মানুহৰ মাজত অসন্তুষ্টি হৈছে বুলি মই ভাবো। মই চৰকাৰৰ কিছুমান কাম ভাল পোৱা নাই যেনে- পি ডাব্লিউ দি চেক্সন এচিষ্টেন্ট সকলৰ Cycle allowance ৫ টকাৰ পৰা বঢ়াই ৭·৫০ কৰা হ'ল। এইটো Order Finance Department ৰ পৰা P.W.D. লৈ আহোতে এক বছৰ লাগিলে, আকৌ তাৰ কাম ইঞ্জিনিয়াৰ সকলক intimation দিওতে ৯ মাহ লাগিল কিন্তু আজিও কৰ্ম্মীসকলে পোৱা নাই। এই ২·৫০ টকাৰ বৃদ্ধি বেছি নহয়। কিন্তু তথাপি যদি লগে লগে পালেহেতেন তেনেহলে কৰ্ম্মচাৰীসকলৰ মনত অসন্তোষ নহলহেতেন। ইয়াৰ কাৰণে মন্ত্ৰী বা ডাঙৰ অফিচাৰ দায়ী নহয়। কাৰণ তেওঁলোকৰ জিলা পৰ্য্যায়ৰ বিষয়া আৰু সহকৰ্ম্মীসকলে সহযোগ নকৰাৰ কাৰণে সেইটো হব পাৰিছে। আৰু এটা উদাহৰণ দিও দুই বছৰ আগতে ৭৫০ জন PWD আৰু END মহৰীক Confirm কৰিলে তাৰ Intimation PWD এ যোৱা October ত পালে কিন্তু আজিলৈকে মানুহবিলাকে Confirmation ৰ খবৰ পোৱা নাই। এইটো মন্ত্ৰীয়ে কৰিব নেকি? এই বিলাক কাৰণত অসন্তুষ্টি হৈছে। প্ৰতেকে যদি নিজে নিজৰ দায়িত্ব

পালন কৰিলেহেতেন তেনেহলে এই অৱস্থা নহয়। মই গুৱাহাটীৰ Section Asst Training Institute ত গৈ যিটো বেয়া অৱস্থা দেখিলো সেইটো নকওঁ। এইবিলাক চোৱাৰ ভাব মন্ত্ৰীৰ নেকি? থকা, খোৱা, পানীযোগান, বিজুলীযোগানৰ অৱস্থাৰ সেইবিলাক মন নকবাৰ কাৰণে এই সমস্যা। মই Education Department ৰ কথাকে কওঁ। ডিখৌ শুকানপুখুৰীত এটা M.E. School ১৯৬৮ চনৰ ডিচেম্বৰ মাহত recognition ৰ order হ'ল কিন্তু তাৰ Intimation পালে ফেব্ৰুৱাৰীৰ ১২ তাৰিখে। নাজিৰাৰ এটা Schoolৰ recognition order জানুৱাৰীৰ ৯ তাৰিখে হ'ল অথচ intimate কৰা হ'ল জানুৱাৰীৰ ২৫ তাৰিখে। এইবোৰ মন্ত্ৰীয়ে কৰিছে নেকি? ভোক লাগিলে খাবলৈ নাপালে পিছত আৰু বস্তু খাবলৈ যেনে মন নাযায় ঠিক তেনেদৰে সময়মতে এইবিলাক কাম নোহোৱাৰ কাৰণে মানুহৰ মাজত অসন্তুষ্টি হৈছে।

আৰু এটা কথা হ'ল বদলী সম্পৰ্কে। এই বিষয়ে চৰকাৰৰ যিটো Policy সেই মতে অফিচাৰ বদলী নহয়। চাকৰিয়াল বিলাকে য'ত বাহিৰা পইচা বেছি তাত যাব বিছাৰে। মই Excise Deptt. ৰ কথাকে কৈছো যে অফিচাৰ বিলাকে Ist Preference দিয়ে ডিব্ৰুগড়ত আৰু 2nd Preference দিয়ে শিৱসাগৰ, গোলাঘাট ইত্যাদিত। ৩য় দৰং জিলাত এজন অফিচাৰ কিয় ডিব্ৰুগড়ত ১২/১৩ বছৰ থাকিব অথচ তেনেকুৱা কিছুমান অফিচাৰ সুবিধাজনক ঠাইলৈ নেযাব, সেইবোৰ অসন্তুষ্টি। অফিচাৰ ৫/৬ মাহৰ মূৰে মূৰে বদলী হব। অফিচাৰ বিলাকক সমভাবে ৰাখিব লাগে ভাল ঠাইত কিছুমান দিন থাকিলে বেয়া ঠাইতো কিছুমান দিন ৰাখিব লাগে। আৰু দেখা যায় বদলীৰ ক্ষেত্ৰত কিছুমান MLA আৰু প্ৰভাবশীল মানুহে চৰকাৰৰ অসুবিধাৰ সৃষ্টি কৰে। গতিকে ইয়াৰ কাৰণে আমি MLA বিলাকৰ যদি এটা Code of Conduct নহয় তেনেহলে Administration কেতিয়াও ভাল নহয়, এজন অফিচাৰ ৫ বাৰ বদলী হলে ৫ বাৰ Stay order নহয়। এইটো কেনেকৈ হবলৈ পায়? গতিকে আমাৰ

এটা Code of conduct হব লাগে।

তাৰ পিছত Labour Deptt. ৰ বিষয়ে মই দেখিবলৈ পাইছো যে Dibrugarh ত আৰু গুৱাহাটীত Labour Tribunal যিটো আছে তাত আজি ৯ মাহ হ'ল কোনো জজ নাই। সেইটো কিয় হবলৈ পাইছে। জজ নোহোৱা কাৰণে মানুহৰ মোকৰ্দ্দমা পৰি আছে আৰু তাৰ বাবে মানুহৰ মাজত অসন্তুষ্টি সৃষ্টি হৈছে। আৰু আমি দেখিছো এই Tribunal বিলাকত এনেকুৱা জজ নিয়োগ কৰা হৈছে যিসকলে মালিকৰ মোকৰ্দ্দমা লোৱা নাইবা চাহ বাগান মালিকৰ তৰফৰ পৰা মোকৰ্দ্দমা বিচাৰৰ কাম কৰে। এওঁলোকে কেতিয়াও justice কৰাত সঁচা হব পাৰে বুলি বিশ্বাস নহয়। এই কাৰণে মানুহৰ মনত সন্দেহ হয়। গতিকে এইবিলাক কথাত চকু দিয়া চৰকাৰৰ উচিত যাতে মানুহে ন্যায় বিচাৰ পায়।

১৯৫৯ চনত অধিগ্ৰহণ কৰি আমোলা গ্ৰেন্ট, হাতীপুখুৰী, মথুৰা পুৰ, চক্ৰাট, গেলেকী, লক্ষীজান Tea Garden Grant আদি ৩/৪ বছৰ আগতে খোলা হৈছিল। জালালুদ্দিন চাহাবে Loan পাবৰ কাৰণে কিমান খৰচ হয় সেইটো কৈছিল। সেইদৰে মাটি পাবৰ কাৰণে মানুহে ঘূৰি ফুৰি বহুত টকা খৰচ কৰিবলগীয়া হয়। Forest Deptt. এ বছৰে বছৰে বন সংৰক্ষণী সপ্তাহ পালন কৰি বহু টকা খৰচ কৰে। বনৰীয়া হাতী সংৰক্ষণৰ কাৰণেও বহুত টকা খৰচ হয় আকৌ বনৰীয়া হাতীয়ে মানুহ মৰাৰ কাৰণে সেই হাতী মাৰিবৰ কাৰণেও টকা খৰছ হয়। বনৰীয়া হাতীয়ে মানুহ মৰা আৰু সেই বনৰীয়া হাতী মৰাৰ বহুতো খবৰ Beat Officer এ পায় কিন্তু ১ মাহলৈকে Report নিদিয়ে, কেইজনমান মানুহক Arrest কৰা হৈছিল কিন্তু Beat Officer ৰ বিপক্ষে কোনো ব্যৱস্থা আজিলৈকে লোৱা নহল। এনেবোৰ কাৰণতে মানুহৰ মনত এটা অসন্তুষ্টিৰ ভাৱৰ সৃষ্টি হৈছে। সেইকাৰণে আমাৰ বিভিন্ন বিভাগৰ শাসনকাৰ্য্য কেনেকৈ ভালদৰে চলিব পাৰে তাক

চৰকাৰে ভাবি চোৱা উচিত। অৱশ্যে চৰকাৰে এই বিষয়ে একো নকৰা নহয়। শাসন যন্ত্ৰৰ সুব্যবস্থাৰ কাৰণে Method of Organisation Deptt. আছে। কিন্তু এই Deptt. বা বিভিন্ন Deptt. ৰ মূৰব্বীসকলে কি কৰিছে। এইবিলাক কামৰ দায়িত্ব বেলেগ বেলেগ ডিৰেক্টৰক কিয় দিয়া নাই? D.C. আৰু S.D.C. ক মাটিৰ Encrosser বিলাকৰ Eviction কৰিবলৈ দিয়া হয় কিন্তু এই কামৰ ভাৰ DC ৰ দ্বাৰা নহয় আন এজন Collector ৰ হাতত দিলেহে দিব পাৰি। অকল D.C. আৰু S.D.O. ৰ দ্বাৰা কাম সমাধান কৰা সম্ভৱ নহয়। O.N.G.C. ৰ কাৰণে মাটি লোৱা হৈছিল কিন্তু, মাটিৰ মালিকক কোনো ক্ষতিপূৰণ দিয়া হোৱা নাই। অকল লাকুৱা মৌজাত ১০০ জন মানুহে ক্ষতিপূৰণ পোৱা নাই। সেই কাৰণে মই কব খোজো যে এই ক্ষতিপূৰণ দিয়াৰ কাম যেন খৰতকীয়া হয় আৰু তাৰ নিৰিখ যেন বেছি হয়।

যিবিলাক অফিচাৰে খৰতকীয়াকৈ কাম কৰে তেওঁলোকক মই প্ৰমোচন দিয়াৰ কথা নকওঁ কিন্তু, তেওঁলোকক পক্ষে অন্তত প্ৰশংসা কৰিব লাগে। যিবিলাকে কামত হেমাহি কৰে তেওঁলোকৰ বিপক্ষে বিহিত ব্যৱস্থা লব লাগে।

যোৰহাটৰ মাটি বিতৰণৰ বেমেজালিৰ কথা কৈছোৱেই আৰু সেই দৰে Inspector of Schools ৰ পৰা School লৈ টকা-পইচা পঠোৱাতো যথেষ্ট বেমেজালি আছে। শিৱসাগৰত ৫ বছৰেও জেলিয়া গাওঁ নামে এটা স্কুলে টকা পোৱা নাই। কামবিলাক অফিচতে পৰি আছে, মই নলবাৰীৰ এজন শিক্ষকৰ কথা কওঁ Extension আজিলৈ, কিন্তু টকা নিদিলে নেযায় ফলত অসন্তুষ্টি। শিৱসাগৰৰ চৰাইজান নামৰ Irrigation Project ৰ Scheme দুবাৰ Submit কৰা হ'ল কিন্তু ২ বাৰেই হেৰাল। আগতে কৈছিল ১০ হেজাৰ টকা লাগে এতিয়া কৈছে ১২ লাখ টকা লাগে। এইদৰে কাম কৰাৰ কাৰণে একো কাম হোৱা নাই। এই কাৰণেই ৰাইজৰ

মনত ঘোৰ অসন্তুষ্টিৰ ভাৱে দেখা দিছে। গতিকে অসমৰ বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত বিভিন্ন বিভাগত যি বিলাক সমস্যাই দেখা দিছে সেইবিলাকৰ সুব্যৱস্থাই যদি সোনকালে কৰা নহয় তেন্তে আমাৰ শাসন ব্যৱস্থা কেতিয়াও ভাল হব নোৱাৰে। যি কোনো ক্ষেত্ৰতে এটা Grant পাবলৈ ৩/৪ বছৰ লাগে। এনে যদি অৱস্থা হয় তেন্তে কেনেকৈ কাম হব মই ভাবি নাপাওঁ। গতিকে যিবিলাক কথা ৰাজ্যপালে দাঙি ধৰিছে সেইবিলাক কথাত আমি সন্তুষ্ট হব পৰা নাই। যদি Secretary ৰ পৰা চাপ্ৰাচী লেভেললৈকে যদি কাম ঠিক মতে হয় তেতিয়াহে দূৰ্নীতি আৰু অসন্তুষ্টি দূৰ হব। আমাৰ সকলো দলৰ M.L.A. সকলে শাসনব্যৱস্থা সুচাৰুৰূপে চলাত সহযোগ কৰিব লাগে। বক্তৃতাৰ সামৰণি মাৰিলো।

Shri Giasuddin Ahmed :— Mr. Speaker, Sir. I support the amendment moved from this side of the House. It is a matter of great regret that the Governor in his address has failed to mention the most important problem of this State and of the country which is the problem of national integration. If India is to survive, if Assam is to survive, there must be complete national integration the attempts for which are supposed to be made by the National Integration Council But what do we find in practice ? Sir, with deep regret I would like to submit that the policy of the Government of Assam in different fields of administation is causing hindrance to national integration. Here different minority groups. religious linguistic and racial are rigtly complaining of various injustice perpetoted on them. In this connection I would like to refer to the problem of Pakistani infiltration. There is no denying the fact and nobody has ever denied

that any foreigner who comes to our State without any valid travel document should be deported. That is the law that is on international law. So Sir, this problem of Pakistani infiltration should be considered from the legal point of view and it should not be mixed up with politics. But I am sorry to say that it has been made a political issue. There was a fantastic propaganda in the Calcutta Press and in Assam Press a few years ago that lakhs and lakhs of Pakistanis had in filtrated into Assam. Some said it was 10 lakhs, some said 15,00000 and some said it was 7 lakhs, and the Government came to the conclusion that the number of Pakistanis infiltrating into Assam is 3 lakhs. Now the condition of the Muslims here is just like an alleged thief in the bazar. Some body shouts 'thief', 'thief' and the whole crowd run after him, catch him and beat him. But nobody cares to know what has actually happened and whether he is really a thief or not. The Government announced that there were 3 lakhs of Pakistanis in Assam. Sir, there must be a basis fan arriving at this figure and the basis is the census figure. It is supposed the Government calculated this figure on the basis of the census of 1951 and 1961. Sir, then let us enalyse the census of '51 & '61 Sir, the Muslim population of Assam according to the Census of 1951, was 19,95,935. Adding to it the increass in the number of population on the basis of the All India rate of increase at 21 5% the

expected Muslim population in Assam in 1961 ought to have been 24,20,935 but according to the census of 1961 the total Muslim population was actually found to be 27,65,502. Thus there was a difference of 3,44,567 and so the Government came the conclusion that this excess population is the number of Pakistani infiltrators. On this basis Government declared that the number of Pakistani Muslims is about 3 lakhs, allowing Muslims from other parts of India staying temporarily in Assam. Sir, the matter is not so simple as it appears to be. In arriving at the no. of infiltrators the Government took into consideration the census figure of 1951. Sir, it is well-known that the population strength of the Muslim was greatly disturbed by the communal disturbances of 1950. There was unprecedented influx of population from East Pakistan to Assam and from Assam to East Pakistan. The whole population was disturbed. In this connection I would like to quote from the statement made by the then Governor of Assam, Jairamdas Doulatram which was published in the Statesman of 14th May, 1951. He stated "according to the census of 1951 there were 2,76,824 displaced persons in Assam of whom 93,349 were in Cachar district. Of the 5,00,000 Hindu refugees who came to Assam after partition, nearly half have returned. Of the 52,000 families of Indian Muslims displaced in Assam during the last communal disturbances, about 36,000 families consisting of 1,29,476 persons had teturned

to their original house by the end of March, 31, 1951." This was the statement made by the then Governor of Assam, Jairamdas Doulatram. He said that 52,000 families of Muslims of Assam had migrated to East Pakistan due to the communal disturbances and of these families 36,000 have returned by the end of March, 1951. Now, Sir, on the basis of this statement of the Governor one Ex-Member of this House Names Md. Umaruddin delivered a speech on the floor of this House while participating in the debate on Governor's Address on the 7th March 1963. I would like to quote from this speech. His contentions are unassailable. He stated "after the Nehru-Liaquat Agreement in the beginning of April, 1950, some displanced Muslims came before the Census and majority after. Now, taking the average number of members of a Muslim family as 6 we got a total of 3 lakhs and 18 thousand displaced muslims. If we deduct from this 8,21,476 persons covering 36 thousand families who retu 4ned before the census we find that 1,88,000 people were left out. If we add this 1,88,000 people who were left out of the census we got a muslim population of 21,84,000 in 1951. In other words, the actual Muslim population in the State would have been 21,84,000 or there about but for the migration due to the communal disturbances of 1950 and not 19,95,935, as recorded in the census of 1951, and this statement is correct as

proved by the report of the Superintendent of Census, 1951. He says "The most important factor responsible for this unusual phenomenon is the unprecedented commudal disturbances that took place on a vast scale." Here he refers to the udprecedented fall in Muslim population in 1941-1951. Thus he explains "the most important factor responsible for this unusual phenomenon is the undrecedented communal disturbances that took place during the early part of 1951, when approximately 1,50,000 Muslims left this district." He referred to the district of Goalpara. "Though a number of them had returned by the time the census was taken, a large number still remained outside." Then again, he said, "while otherss, i.e. all other communities except the Muslims have shown a reasonable rate of growth during 1941-51 the Muslims which, as a rule, give a rate of increase higher than others, not merely has fallen below them in urban tract No 5, tract No. 16 and tract No. 13 but on the contrary registered heavy decreases e.g. 8.4 percent in Tract No. 11, 36.4 percent in Tract No. 12 and 26.1 percent in Tract No. 15. As these were the worst affected areas from which the Muslims had migrated to Pakistan in large numbers, the number of Muslims recorded in Census of 1951 has actually fallen from that of 1941 Census by 8.4 percent in Tract No. 11. 36.4 percent in Tract No. 12 and 26.1% in Tract No. 15. On account of the stern in Tract No 12 and 26.1% in

Tract No. 15. On account of the stern action of the of the State Government against anti-social elements and its sincere and generous efforts for the rehabilitation of the displacced Muslims, practically the entire number of Muslim migrants are bound to come back to the district during the coming decade, if they have not done so already. Thus, taking into account such unforeseen influx as that of Hindu refugees the population of the district is bound to show again a much higher rate of increase in the coming Census." He referred to the district of Goalpara. Similar is the case with other districts were the communal disturbances occurred. Now, this has proved beyond doubt that the Muslim population as shown in 1951 Census was not a correct figure. The figure ought to have been 21,84000. If you add the usual rate of increase the rate of increase of Muslim population is higher than other communities it is more than 25%. If we add 25 percent to the actual Muslim population of 1951 Census i.e. 21,84000 as mentioned above it comes to 27,30,000 in 1961. But in 1961 Census the Muslim population has been recorded as 27,65, 27,65,000. Then, again there remains an excess of 35,000. This excess population at best may be taken as Pakistani infiltrators Exactly, this is the correct estimate. But on the contrary the Govt. of Assam has enoguh fixed it at 3 lakhs. For argements sake let us take it for granted that this is the correct figure and the Govt. cen deport

3 lakhs only, not more then that well, Sir, Every citizen should co-operate with the Government to deport, and all Muslims are co-operating with the Government. They cannot deny that the Muslims are giving the Government the maximum co-operation with regard to deportation of Pakistani nationals. But then, what is actually happening. I am sorry to declare it before this august House that when the Govt. has said that there are 3 lakhs infiltrators, that is 3 lakhs persons, not 3 lakhs families but actually they have made a conspiracy to deport 3 lakh families. Thus more than half the Muslim population of Assam have become is victims of harassment. I say this on the basis of a document. (Bell rang). 7th Government have printed 3 lakh forms of deportation order. This is ihe form. "In exercise of the powers conferred under section so and so, I the Superintendent of Police hereby order so and so a Pakistani national now residing at such and such village shall leave India within two weeks from the date of this order .... He is the head of the family--the notice is served on the head of the family, not all the members of the family. Only the names of the dependents i.e. the other members of the family are mentioned at the foot of the notice Other members of the family are not charged as Pakistani nationals. One notice is served per one family. But when they deport, they deport the whole family. And when they make an account, only one person i.e.

the head of the family is shown as the Pakistani national deported. Thus when the Govt. declared that more than 2 lakhs persons have been deported, there is every reason to believe that they have actually deported more than 2 lakhs families involving more than 12 lakhs persons. Sir, I appeal to the conscience of the House to take into consideration the magnitude of injustice that has been and is being perpetrated on this helpless minority community.

Sir, I would like to ask, why this is so ? What is wrong with us ? Is it a crime that we happen to take our birth in Muslim families ? Is it a crime ? I appeal to the conscience of this House-to the conscience of all progressive people of the country to take this into consideration. I say that we the Muslim minority of Assam and India are determined to be merged with the main stream of the national line. We want to enjoy equal rights and share equal obligations with the rest of the country as equal partners along with other citizens of the country. We appeal to all to rescue us, to emancipate us from this tyranny of the Hitlerite regime of the Congress.

Shri, Narendra nath Sarma. :-মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় ৰাজ্যপাল মহোদয়ে তেখেতৰ ভাষণত অসমৰ ৰাজনৈতিক সামাজিক তথা সাংস্কৃতিক আদি বিভিন্ন সমস্যাৰ কথা উল্লেখ কৰিছে। এই সকলোবোৰ সমস্যা সমাধান কৰা আজি চৰকাৰৰ প্ৰধান কৰ্ত্তব্য। এই সকলোবোৰ

সমাধান কৰিবলৈ সৰ্ব্বসাধাৰণ ৰাইজ তথা বিভিন্ন ৰাজনৈতিক দলৰ সহায় আৰু সহযোগ অত্যন্ত আৱশ্যক।

অসমৰ বিভিন্ন সমস্যা, বিশেষকৈ অসম পুনৰ্গঠন, পাকিস্তানী অনুপ্ৰবেশ, ভূমিহীন সমস্যা আৰু নিবনুৱা সমস্যা আদি যিবোৰ জটিল আৰু গুৰুতৰ পৰিস্থিতি, সেইবোৰৰ বাবে সকলো ৰাজনৈতিক দল আৰু সকলো ৰাইজ একগোট হৈ সু-বিবেচনাৰে সমাধান কৰাটো একান্ত প্ৰয়োজন। আজি অসমৰ প্ৰত্যেক অঞ্চলতে ভাষাগত হিচাবে যি সমস্যাৰ সৃষ্টি হৈছে, সেইটো কিয় হৈছে বা কিয় বৃদ্ধি পাইছে? সেই বিষয়ে আজি নিশ্চয় আলোচনা কৰা উচিত হব। আজি আঞ্চলিক ভাবে ৰাইজৰ মাজত যি অসন্তুষ্টিৰ সৃষ্টি হৈছে—সেইটো দূৰ কৰাৰ চেষ্টা কৰিব লাগে। উন্নয়ন সম্পৰ্কে সকলো বেমেজালি আঁতৰ কৰি আজি চৰকাৰে গোটেইবোৰ অঞ্চলতে উন্নতি কৰিবলৈ কোনো স্থায়ী ব্যৱস্থা কৰা নাই। তাৰ ফলত অসমৰ বিভিন্ন অঞ্চলবোৰ এনেধৰণে পিচপৰি আছে যে, কোনেও অৰ্থনৈতিক মিতব্যয়ীতা অৱলম্বন কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা নাই। গতিকে এই অনুন্নত অঞ্চলবোৰৰ উন্নতি সাধনৰ বাবে অন্যান্য তদন্তৰ প্ৰয়োজন হৈছে বুলি মই ভাবো।

গতিকে চৰকাৰে যি বছৰেকীয়া পৰিকল্পনা কৰিছে, তাৰ যিবিলাক কাম আছে, সেই সকলো বিলাক সমান ভাবে কৰিবলৈ বিবেচনা কৰা উচিত।

আজি বছৰেকীয়া কামৰ আঁচনি সমূহ আৰু চতুৰ্থ পঞ্চবাৰ্ষিক পৰিকল্পনাত প্ৰধানকৈ যিবিলাক কাম কৰা হয়, সেই কামবিলাক যাতে সকলোতে সমান ভাৱে কৰা হয়, তাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। আমি দেখিবলৈ পাই আহিছো যেনেকৈ অসমৰ কোনো জিলাত বিশেষ ভাবে উন্নতি সাধন হৈছে আৰু কোনো জিলাত কোনো কামেই হোৱা দেখা নাই। এই বিলাক হোৱাৰ বিশেষ কাৰণ হ'ল তেওঁলোকৰ স্বাৰ্থ, ফলত যাতে এইবোৰ নহয় তাক চাব লাগে।

ইয়াৰ পাচত আমাৰ নিবনুৱা সমস্যা সমাধান। অসমৰ আতাইতকৈ ডাঙৰ সমস্যা হৈছে নিবনুৱা সমস্যা। নিবনুৱা সমস্যা এই সমস্যা সমাধান কৰিবৰ কাৰণে অবশ্যে চৰকাৰে তৎপৰ ব্যৱস্থা লৈছে। অসমৰ ৰাইজৰ মাজত এটা অশান্তিৰ সৃষ্টি হোৱাটো সম্ভৱ, প্ৰধানকৈ এই সমস্যা সমাধানৰ কাৰণে আমাৰ মাজত কোনো বিশেষ ধৰণৰ ব্যৱস্থা হোৱা নাই, আমি আজি দেখিবলৈ পাইছো, যিবিলাক শিক্ষিত নিবনুৱা আছে সিবিলাকক কোনো ধৰণৰ কামৰ যোগেদি ঠিক ভাবে নিয়োগ কৰিব পৰা যায় তাৰো বিশেষ ব্যৱস্থা নাই। এতিয়া আমাৰ এয়াত যিবিলাক ডাঙৰ ডাঙৰ শিল্প অনুষ্ঠান আছে সেইবিলাকত আমাৰ থলুৱা মানুহে সুবিধা পোৱা নাই আৰু পাবৰ কাৰণে সেই ক্ষেত্ৰত প্ৰয়োজনীয় ব্যৱস্থাও হোৱা নাই। কাৰণ যিবিলাক শিল্প কৰিছে সেইবিলাকত থলুৱা মানুহবিলাকক কাম দিব লাগে বুলি গভৰ্ণমেণ্টৰ কোনো সংশোধিত নিয়ম নাই। যদি থলুৱা মানুহ হয় তেন্তে তেওঁলোকৰ কিমানখিনিয়ে কাম পাব তাৰ কোনো নিৰ্দ্ধাৰিত নিয়মো চৰকাৰৰ নাই। আজি চৰকাৰে সেই বিষয়ে কোনো নিৰ্দ্ধাৰিত আইন বা নিয়ম কৰি আমাৰ মানুহক সেই শিল্পতে নিয়োগ কৰাৰ ব্যৱস্থা নকৰে, তেন্তে এতিয়ালৈকে শিল্পৰ মালিকসকলে যি অন্যায় কৰি আছে সেইটো কৰিয়েই থাকিব। মই আশা কৰো চৰকাৰে ইয়াৰ ব্যৱস্থা লব।

এতিয়া আমি অৰ্থ নৈতিক উন্নয়ণৰ ফালে চাব লাগিব। সেই ক্ষেত্ৰত আমাৰ মানুহৰ অৱস্থা কি? আমাৰ অসমৰ মানুহৰ অৱস্থা হ'ল দুখীয়া দৰিদ্ৰ আৰু তেওঁলোকক আগ বঢ়াবলৈ আমি পৰিকল্পনা লব লাগিব; যিবিলাক পৰিকল্পনাৰ জৰিয়তে। আমাৰ সৰ্ব্বসাধাৰণ ৰাইজসকল সেই বিষয়ত আগবাঢ়ি যাব পাৰে। আৰু যিহেতু আমাৰ অসমৰ সৰ্ব্বসাধাৰণ দুখীয়া আৰু দৰিদ্ৰ গতিকে পৰিকল্পনা হব লাগিব সমবায়ৰ জৰিয়তে। আজি এই ক্ষেত্ৰত আমাৰ চৰকাৰে সেই কাম সুচাৰুৰূপে কৰিবলৈ বিশেষ ব্যৱস্থা লব পৰা নাই। আমি দেখিছো যে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে Agriculture credit Coporation যি আইন প্ৰণয়ন কৰিছে সেই আইনৰ জৰিয়তে যিটো নিগম হব সেই নিগমটো কি ধৰণৰ হব সেইটো

এটা ভাবিবলগীয়া কথা। আমাৰ সৰ্ব্বসাধাৰণ ৰাইজে এতিয়া যিধৰণে ঋণ পাইছে, এই মিগমত কি ধৰণে পাব ? আজি খেতিয়কৰ ঋণ পোৱাৰ যি ব্যৱস্থা আছে, এই নিগমৰ জৰিয়তে সেই ঋণ পোৱাত বাধা পৰিব। যি সমবায়ৰ অভিজ্ঞতা আছে, সেই অভিজ্ঞতাৰ পৰা মই ভাবো যে এই নিগমৰ ঋণৰ যি ব্যৱস্থা তাৰ দ্বাৰা সৰ্ব্বসাধাৰণ খেতিয়কে ভাল ধৰণৰ ঋণ পাব নোৱাৰে। দুখীয়া খেতিয়কৰ পৰিবৰ্তে তনকীয়াল সকলে সেই ঋণ পাব। এই নিগমৰ দ্বাৰাও ধনীয়ে টকা লব আৰু দুখীয়াৰ অৱস্থা তেনেদৰে থাকিব। এই বিলাকলৈ চাই আমাৰ সমবায় সম্পৰ্কে যিবিলাক নীতি সেইবিলাক এটা জাতীয় দৃষ্টিভঙ্গী হিচাবে সমবায়ৰ মন্ত্ৰীসকলে একগোট হৈ সকলো ৰাইজৰ কাৰণে এটা সমপৰ্য্যায়ৰ নীতি কৰিব লাগে। কিন্তু এতিয়া যিটো কৰিছে সেইটো অসমত কৰা দেখা নাই। আমাৰ সমবায় আইন সংশোধন কৰা নাই। আমাৰ ইয়াত সমবায় গঠৰ কৰিবলৈ যি নীতি আছে তাৰ জৰিয়তে সৰ্বসাধাৰণ ৰাইজৰ সুবিধা পাবৰ কোনো ব্যৱস্থা নাই। ১৯৫৬ চনত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে সমবায় আইন পৰিবৰ্ত্তনৰ কাৰণে এটা কমিটি গঠন কৰি সমগ্ৰ ভাৰবৰ্ষৰ কাৰণে এখন আইন তৈয়াৰ কৰিছিল। আৰু সেই আইন মতে সেই আইনৰ ব্যৱস্থা আছিল নিজ নিজ প্ৰদেশত সকলো অৱস্থালৈ চাই সেই আইনখন স্থান কাল পাত্ৰ অনুসৰি তৈয়াৰ কৰিব লাগিছিল। আমাৰ অসমত তেনে ধৰণৰ উপযোগী আইন এখনৰ ব্যৱস্থা আজিলৈ নাই। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ আঁচনিৰ মতে Whole sale society এনে নিয়ম আছে যিখন নগৰৰ জনসংখ্যা ২০ হাজাৰতকৈ বেছি সেইবিলাকে এই সুবিধা পাব। কিন্তু আমাৰ কেইখনমান নগৰৰ বাহিৰে বাকী যিবিলাক Sub-division committee আছে সেইবিলাকৰ জনসংখ্যা কম কাৰণে সুবিধা নাপায়। আজি শিৱসাগৰ, মঙ্গলদৈ বৰপেটা আজিয়ে সেই সুবিধা নাপায়। ঠিক তেনে ধৰণৰ কিছুমান অসুবিধা পোৱা হৈছে। গতিকে consumer'ৰ বা গ্ৰাহক সমবায় যাতে আমাৰ প্ৰতি মহকুমা অৱস্থিত হব পাৰে তাৰ ব্যৱস্থা কৰা হওঁক। তাৰ পাচত মই আজি আমাৰ মাজত ভূমি সমস্যা সমাধান কৰিবলৈ যি নীতি চৰকাৰে দাঙি ধৰিছে তাৰ বাবে ধন্যবাদ নাইছো

আজি আমাৰ মাজত যিবিলাক অসুবিধা ভূমি সমস্যাৰ বাবে হৈছে সেই বিলাকৰ সমাধান আমি চৰকাৰে কৰিব পৰা নাই। আমিসকলোৱে সহায় সহযোগ কৰিলে বৰ্ত্তমান ভূমি নীতি প্ৰবৰ্ত্তন কৰিব পাৰিম। কুটিৰ শিল্পক সহায় কৰিবলৈ ডেকা ল'ৰাই বিছাৰিছে কিন্তু সেই কাম কৰিব পৰা নাই। আজি আমি দেখিছো আমাৰ ডেকা ল'ৰাসকলে শিল্পৰ নামত একোৱেই পোৱা নাই। ডেকা ল'ৰাসকলে শিল্প কৰো কৰো বুলি ঘূৰি ফুৰিছে কিন্তু সুবিধা দিয়াৰ কোনো ব্যৱস্থা হোৱা নাই। সেইকাৰণে মই কৈছো কুটিৰ শিল্প প্ৰচাৰৰ কাৰণে বৰ্ত্তমান যিবিলাক নীতি আছে, সেই নীতিলৈ চাই কোনো ডেকা ল'ৰাকে আজি কোনো আঁচনিৰ কাম কৰিবলৈ দিব পৰা হোৱা নাই। যদি এইটোৱেই ব্যৱস্থা হয় তেনেহলে আমাৰ ৰাইজৰ নিবনুৱা সমস্যা কোনো দিনেই সমাধান নহয়। আজি আমাৰ ডেকা ল'ৰাসকলে শিল্প প্ৰতিস্থা কৰাৰ কাৰণে যি ঋণ পাব লাগে সেই ঋণ State Bank ৰ পৰা পোৱাৰ কোনো সুবিধা হোৱা নাই। আৰু ইয়াৰ ওপৰিও চাহবাগান বিলাকৰ সংকটৰ কথা যদি ভাবো সেইবোৰ চাহবাগানত অলপতে মন্ত্ৰী মহোদয়ে এটা Statment দিছিল যে অসমৰ বাগানবিলাকত, অৰ্থনৈতিক সমস্যাই দেখা দিছে আৰু বহুত বাগান বিপদৰ মাজত পৰিছে। আজি তাৰ সুবিধাৰ্থে বহুত মালিকে বনুৱা সকলক ধমকি দিয়ে আৰু তাৰ ফলত তেওঁলোকে বহুত দাবীৰ পৰা বঞ্চিত হয়। ব্ৰহ্মপুত্ৰ Tea company প্ৰথমে মুন্দ্ৰাই লৈছিল তাৰ পাচত চহৰীয়াই লৈছিল কিন্তু গোটেইখিনি সময়তে তাত এনে এটা অৱস্থা হৈছিল যে তাক ব্যাখ্যা কৰা অসম্ভৱ। বৰ্ত্তমান তাত ডাক্তৰ নাই, ঘাৰ নাই একোৱেই নাই। বনুৱা সকলে নানান ভাৱে কাম কৰিছিল অথচ তাৰ বিনিময়ত একোৱেই পোৱা নাই। তাৰ পাচত প্ৰতি বছৰে কাম নথকা সময়খিনিত বাগান বন্ধ কৰি দিয়ে। মই বৰ আনন্দ পাইছো যে এইবাৰ চৰকাৰে বাগানখন বন্ধ হোৱাত বনুৱা ভবিষ্যত নিধিৰ জৰিয়তে বন্ধ হোৱা বাগান চলোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰিছে আৰু বিপদৰ সন্মুখীন হোৱা শ শ বনুৱাক আশাত তাৰ সংস্থাপনক সুবিধা দিছে। সেই কাৰণে মই চৰকাৰ আৰু বনুৱা ভবিষ্যত নিধিৰ সভ্যসকলক ধন্যবাদ জনাইছো।

ইয়াৰ পিছত মাটি নীতি সম্পৰ্কে কৱলগীয়া একো নাই। চৰকাৰে মাটি পট্টন নীতি পৰিষ্কাৰ ভাৱে দি কাৰ্য্যকৰী কৰা বুলি প্ৰচাৰ কৰিলেই নহব তাৰো ব্যৱসায়ো গ্ৰহণ কৰিব লাগিব। আজি আমাৰ গোলাঘাটত বেদখল বাঢ়ি গৈছে আৰু যিসকলে বেদখল কৰিছে তাৰ প্ৰায় শতকৰা ৭৫ জন মাটি থকা মানুহ। মই নিজৰ অভিজ্ঞতাৰ পৰাই কৈছো গোলাঘাটৰ গৰাকী দৈয়াং চুক্ৰাবাণত। বেদখলকাৰী সকলৰ ভাল ভাবে থকা দখলকা কিন্তু প্ৰকৃত যিবিলাকে মাটিলৈ মানুহ সেইবিলাকৰ কোনো উপকাৰৰ হোৱা নাই। সাধাৰণতে দেখা যায় যাৰ মাটি আছে, যাৰ দখল কৰি আছে সেই সকলেহে বেদখল কৰিছে গতিকে বেদখলকাৰী সকলক উলিয়াই দি, তাত মাটিহীন বনুৱা খেতিয়কক আৰু গড়াখহনীয়াৰ ক্ষতিগ্ৰস্থ হোৱা লোক সকলক মাটি দিয়াৰ কাৰণে ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

Shri Narayan Ch Bhuyan:— উপাধ্যক্ষ মহোদয় ৰাজ্যপালে তেখেতৰ ভাষণত আমাৰ ৰাজ্য খনৰ অৱস্থাৰ এটা চমু বিবৰণ দি ইয়াৰ মূল সমস্যা বিলাক উল্লেখ কৰিছে। তাৰ ওপৰত মাননীয় সদস্য সকলে যথেষ্ট আলোচনা কৰিছে। সঁচাকৈয়েই কবলৈ গলে এইবোৰ আলোচনাৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি সমস্যা বিলাকৰ সমাধান নিৰ্ভৰ কৰে। কাৰণ এইবিলাক আলোচনাৰ পৰা চৰকাৰে নিজৰ কাম ভালদৰে পালন কৰাৰ যথেষ্ট সুবিধা পায়। এই উদ্দেশ্যে সদনত এইবিলাক আলোচনা কৰা হৈছে। মই আশা কৰিছো চৰকাৰে এই আলোচনাৰ সুযোগ লৈ চৰকাৰে সমস্যা সমাধান কৰা যথেষ্ট সুবিধা পাব।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, বৰ্ত্তমান আমাৰ ৰাজ্যত আটাইতকৈ ডাঙৰ সমস্যা হৈছে পাকিস্তানী অনুপ্ৰবেশকাৰী বহিষ্কাৰৰ কথাত। ইয়াৰ গুৰুত্ব সম্বন্ধে আমি সকলোৱেই একমত যে পাকিস্তানী অনুপ্ৰবেশকাৰী সকলক ইয়াৰ পৰা বহিস্কাৰ কৰিব নোৱাৰিলে আমাৰ ঘোৰ বিপদ হব। গতিকে এই কামত আমি সকলো ৰাজনৈতিক দল আৰু ৰাইজ একমত হৈ চৰকাৰৰ লগত এই কামত সহযোগীতা কৰিব লাগে। সেই কাম সুকলমে কৰিবলৈ

গৈ আমি সকলোয়েই চাব লাগিব যাতে আমাৰ ভাৰতীয় নাগৰিক সকলৰ ওপৰত কোনো ৰকমৰ অত্যাচাৰ, অবিচাৰ নহয়। এই বিষয়ত চৰকাৰ সজাগ হব লাগিব। এইটো যে এটা ডাঙৰ সমস্যা সেই বিষয়ে সকলো ৰাজনৈতিক দল একমত আৰু সকলোৱে দৃঢ়ভাবে ইয়াক জনাইছে। যদি সেইমতে সকলোয়ে চৰকাৰক সহায় কৰে তেনেহলে নিশ্চয় চৰকাৰ সেই বিষয়ত সফল হব বুলি মই বিশ্বাস কৰো। আমাৰ দেশখনত গণতান্ত্রিক চৰকাৰে প্রতিষ্ঠিত সকলো ভাল কামতে চৰকাৰে ৰাইজৰ সহায় পাব লাগে আৰু তেতিয়াহে গণতান্ত্রিক চৰকাৰে নিজৰ দায়িত্ব পালন কৰিব সুবিধা পায়।

তাৰ পাছত আমাৰ ৰাজ্যত আৰু এটা ডাঙৰ সমস্যা হ'ল মাটিৰ সমস্যা। মাটিহীন মানুহৰ সংখ্যাই সকলোতকৈ বেছি। চৰকাৰী হিচাপ মতে আমাৰ যিবিলাক মাটিহীন মানুহ আছে তেওঁলোক সকলোকে মাটি দিয়া সম্ভৱপৰ নহয় গতিকে আমাৰ মানুহবিলাকক শিল্পত নিয়োগ কৰিব লাগিব আৰু তাৰ কাৰণে জনমত গঢ়ি তুলিবৰ কাৰণে উপযুক্ত বাতাবৰণ সৃষ্টি কৰিব লাগিব। আমাৰ মানুহ বিলাকক শ্রমমুখী কৰিবই লাগিব। অসমৰ মাটি সমস্যাৰ সমাধান হলেও নিবনুৱা সমস্যাৰ সমাধান নহব। গতিকে এই বিষয়ে চৰকাৰে যি নীতি আৰু আঁচনি গ্রহণ কৰিছে সেই বিলাক যদি আমি কাৰ্য্যকৰী কৰিব নোৱাৰো তেনেহলে আমাৰ অৱস্থা ভয়াবহ হব। আৰু লগে লগে মাটিৰ ওপৰত যিবিলাক বেদখলকাৰী আছে সেইবিলাকক উচ্ছেদ কৰিবৰ কাৰণে জনমত গঠন কৰাৰ দায়িত্ব আমি লব লাগিব আৰু প্রয়োজন হলে তাৰ বিৰুদ্ধে আন্দোলন কৰি প্রকৃত ভূমি হীনক মাটি দিব লাগিব। এইদৰে মাটি সমস্যাৰ সমাধান কৰিব পৰা হব। চৰকাৰে মাটি নীতি গ্রহণ কৰিছে—সেইটো ক্ষিপ্রতাৰে কার্যকৰী কৰিবৰ চেষ্টা কৰিব লাগিব। আচলতে প্রকৃত মাটিহীনক মাটি দিয়াৰ অন্তৰায় হৈছে তাৰ কাৰণ হল মাটিত উৎপাদন কৰা বস্তুৰ দাম বৃদ্ধি পোৱাত কিছুমান ধনী মানুহে যেনেতেনে মাটি হাত কৰিব ধৰিছে। তেওঁলোকে দুখীয়া মানুহৰ মাটি চড়া দামত কিনি সেই বিলাককো ভূমিহীন কৰিছে। গতিকে এতিয়া মাটিৰ দাম কঠাত

৫০০০/৬০০০ টকালৈ উঠিছে। প্ৰকৃত মাটিহীনক মাটি দিয়াৰ কাৰণে যদি আমি আন্তৰিক ভাবে চেষ্টা নকৰো তেনেহলে আমাৰ নিৰীহ খেতিয়ক ৰাইজে মাটি পোৱাৰ আশা নাই। বেদখলকাৰী সকলক উচ্ছেদ কৰাৰ চৰকাৰী নীতিত আমি সমৰ্থন জনাইছো আৰু আশা কৰিছো চৰকাৰ এই বিষয়ে সফল হব। আৰু নিবনুৱা সমস্যা আমাৰ যেনেকৈ বাঢ়ি গৈছে আৰু তাক সমাধানৰ কাৰণে চৰকাৰ আৰু ৰাইজ যদি একেলগে উমৈহতীয়া চেষ্টা কৰা নহয় তেনেহলে সেইটোৱে ভৱিষ্যতত কি ভয়াবহ ৰূপ লব তাক কল্পনা কৰিব নোৱাৰি। শিক্ষাৰ সম্প্ৰসাৰণ হোৱাৰ লগে লগে দিনক দিনে আমাৰ শিক্ষিত ডেকাৰ নিবনুৱা সমস্যা বাঢ়ি গৈছে। এই শিক্ষিত যুৱক সকলক যদি আমি উপযুক্ত নিযুক্তি দিব নোৱাৰো তেনেহলে সমাজত আৰু এটা ডাঙৰ ভয়াবহ ৰূপ ধাৰণ কৰিব। গতিকে মই কৈছো এই বিষয়ত চৰকাৰে বিশেষ ভাবে চকু দিব লাগে।

শেষত আমি দেখিছো যে চাহ বাগান বিলাকত কাম কৰা মানুহৰ সংখ্যা দিনক দিনে কমি গৈছে আৰু কাম নকৰা মানুহৰ সংখ্যা বাঢ়ি গৈছে। এই বাগান বিলাকৰ যিবোৰ নিবনুৱা তেওঁলোকক যদি আমি কামত লগাব নোৱাৰো তেনেহলে তেওঁলোকৰ নিবনুৱা সমস্যা ভয়াবহ হব। গতিকে বাগানত যিবিলাক মানুহৰ কাম নোহোৱা হৈছে সেইবিলাকক অন্য কামত লগাবলৈ চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা বিভিন্ন আঁচনি কাৰ্যকৰী কৰা নহলে তেওঁলোকে সমাজত এটা ডাঙৰ সমস্যা সৃষ্টি কৰিব। গতিকে মই আশা কৰিছো যে আমাৰ সমস্যা বিলাকৰ সমাধানত কৃতকাৰ্যতাৰ কাৰণে চৰকাৰৰ এই আলোচনাৰ পৰা যথেষ্ট সুবিধা হব।

ADJOURNMENT

The Assembly then adjourned till 10 P.M. on Thursday, the 25th February 1969.

SHILLONG
The 25th February, 1969

U. Tahbildar
Secretary,
Legislative Assembly. Assam.